

W imię Allaha Miłosiernego Litościwego

Moje pierwsze kroki w islamie

خطواتي الأولى في الإسلام

Autor

Abdur Rahman Al-Sheha

Tłumaczenie:

Abu Omar

Białystok-Polska

Muzułmanie, kiedy wspominają Allaha (ﷻ) oraz Wysłannika Muhammada (ﷺ) i wszystkich Wysłanników (ﷺ), a także Aniołów (ﷺ) i towarzyszy Wysłannika Muhammada (ﷺ) wypowiadają specjalne słowa okazując im w ten sposób wielki szacunek.

Książka ta w swojej treści zawiera arabskie zwroty, których znaczenia są następujące:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

ALLAH: *Subhaanahu wa ta'ala- Chwała Jemu i Wyniosłość.*

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

Wysłannik Muhammad: *salla-llahu 'alaihi wa salam- Pokój i błogosławieństwo Allaha niech będą z nim.*

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

Aniołowie i Wysłannicy: *'alaihim salaam- Pokój z nimi.*

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

Towarzysz Wysłannika Muhammada: *radia-llahu 'anhu- Niech Allah będzie zadowolony z niego.*

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

Towarzysze Wysłannika Muhammada: *radia-llahu 'anhum- Niech Allah będzie zadowolony z nich.*

رب (Rabb) Zamiast tego słowa , które oznacza Bóg, niektórzy wolą używać słowa Pan, ponieważ pierwsze słowo(Bóg) pochodzi z Ewangelii i określa się nim również Mesjasza zaś słowo Pan tłumaczy się jako przywódca, sędzia, król jednak nie oddają one pełnego znaczenia słowa Bóg.

Słowo 'Rabb' natomiast oznacza: Stwórca, Jedyne Żywiciel, jedynie On utrzymuje stworzenia przy życiu i On sam decyduje o ich poczęciu i śmierci.

دي (Diin) Słowo to tłumaczone jest jako wiara, jednak w języku arabskim oznacza ono ukierunkowanie stylu życia prywatnego i społecznego i określa wszystkie formy czczenia Boga oraz życie polityczne, a także szczegółowe prawa i ogólne zasady postępowania tak jak czystość, moralność i inne sprawy dotyczące ogólnego życia.

W imię Allaha Miłosiernego i Litościwego!

Na samym początku pragniemy złożyć tobie serdeczne pozdrowienia i wyrazić wdzięczność za to wielkie błogosławieństwo od Allaha (ﷻ), które na ciebie spłynęło: poznanie prawdy islamu i wstąpienie na jego ścieżkę. Prosimy Allaha(ﷻ), abyśmy wszyscy trwali przy religii islam, aż przyjdzie czas spotkania z Allahem (ﷻ).

Szczery muzułmanin, cieszy się, gdy ludzie przyjmują islam. Powodem tej radości jest to, że muzułmanin pragnie dobra i błogosławieństw dla innych, pragnie więc, aby inni mieli udział w życiu przepełnionym spokojem ducha przez urzeczywistnienie nauk islamu.

«Tego, kto spełni dobre dzieło - czy to mężczyzna, czy kobieta - i jest wierzącym, My ożywimy życiem wspaniałym, i takim wypłacimy ich wynagrodzenie czymś piękniejszym niż to, co czynili.»¹ (Kur'an 16:97)

Ten, kto nie wierzy w Allaha (ﷻ) i Jego objawienie, opisany jest w Kur'anie:

«A kto odwróci się od Mojego napomnienia, ten, zaprawdę, będzie miał życie nędzne i My wskresimy go jako ślepego w Dniu Zmartwychwstania! On będzie mówił: "Panie mój! Dlaczego wskrzesiłeś mnie ślepym, przecież byłem dobrze widzącym?" On powie: " Tak jak ty zapomniałeś Nasze znaki, kiedy one przyszły do ciebie, tak dzisiaj sam jesteś zapomniany.»

(Kur'an 20:124-125)

¹ Znaczenie wersetów Koranu w tłumaczeniu prof. Józefa Bielawskiego.

Allah (ﷻ) pragnie dla ludzi szczęścia nieprzemijającego, w którym błogosławieństwo jest trwałe i nie zanika:

«Zaprawdę, ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, będą mieli Ogrody Raju jako mieszkanie.»

(Kur'an 18;107)

Losy człowieka to, albo wieczne szczęście, albo nieszczęście wieczne. Kto umarł będąc niewierzącym, nie będąc muzułmaninem – chroń nas Allah od tego – będzie w piekle na wieczność:

«Zaprawdę, ci, którzy nie uwierzą, spośród ludzi Księgi i bałwochwalcy, będą w ogniu Gehenny, gdzie będą przebywać na wieki. Oni są najgorsi ze stworzeń!.»

(Kur'an 98:6)

Bracie i siostró, poprowadzenie ciebie ku islamowi i zbawienie od niewiary, jest wielką łaską od Allaha (ﷻ). Pomyśl, jak wielu ludzi nie miało tyle szczęścia, żeby poznać religię prawdziwą, jak wielu ludzi nie miało szczęścia, bo pomimo poznania tej religii, nie kroczy w zgodzie z jej nakazami. Dziękujemy Allahowi (ﷻ), że spotkał cię od Niego ten wielki dar boży, którym ciebie obdarzył, a innych nie. Prośmy Allaha (ﷻ), abyś wytrwał przy tej religii:

«Oni przedstawiają jako łaskawość dla ciebie to, iż przyjęli islam. Powiedz: "Nie przedstawiajcie waszego islamu jako łaskawości dla mnie. Przeciwnie, to Bóg obdarzył was łaską, że poprowadził was drogą prostą ku wierze - jeśli wy jesteście prawdomówni!.»

(Kur'an 49;17)

Pamiętajmy, że jesteśmy ludźmi potrzebującymi Boga:

«O ludzie! Wy potrzebujecie Boga, a Bóg jest Bogaty, Godny Chwały!.»

(Kur'an 35;15)

Pamiętajmy też, że Bóg jest ponad potrzeby, nie potrzeba mu w istocie naszej pobożności i nie szkodzi Mu nasza niewiara:

﴿Jeśli jesteście niewdzięczni, to, zaprawdę, Bóg was nie potrzebuje, choć Jemu się nie podoba niewiara Jego sług. A jeśli jesteście wdzięczni, to On znajduje w was upodobanie. I żadna niosąca ciężar nie poniesie ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powróćcie. I On obwieści wam to, co czyniliście. On przecież wie dobrze, co znajduje się w piersiach.﴾

(Kur'an 39:7)

Posłaniec Allaha (ﷺ) w hadisie zwanym „kudsi”, przekazał, że Allah (ﷻ) powiedział:

„O Moi słudzy, zakazałem Sobie niesprawiedliwości i nakazałem, aby to było między wami zakazane, więc nie bądźcie niesprawiedliwi. O Moi słudzy, wszyscy błądzicie prócz tych, których prowadzę, więc proście o Moje przewodnictwo a poprowadzę was. O Moi słudzy, wszyscy jesteście głodni prócz tych, których nakarmiłem. Proście więc Mnie o pożywienie, a Ja was nakarmię. O Moi słudzy, wszyscy z was są nadzy prócz tych, których przyodziałem. Poproście więc Mnie o odzienie, a Ja was przyodzieję. O Moi słudzy, grzeszycie dniem i nocą, a Ja, zaiste, przebaczam wszystkie grzechy. Poproście więc Mnie o przebaczenie, a Ja wam wybaczę. O moi słudzy, nigdy nie będziecie w stanie mi tak szkodzić, aby wyrządzić Mi krzywdę i nigdy nie będziecie w stanie przysporzyć Mi korzyści tak, abym mógł ich doznać. O Moi słudzy, gdyby pierwszy z was, jak i ostatni z was, zarówno spośród ludzi jak i dżinów, był tak bogobojny, jak serce najbardziej bogobojnego spośród was, nie zwiększyłoby to w niczym Królestwa Mego. O moi słudzy, i gdyby pierwszy z was, jak i ostatni z was, zarówno spośród ludzi jak i spośród dżinów, był tak grzeszny, jak serce najbardziej grzesznego spośród was, nie zmniejszyłoby to w niczym Królestwa

Mego. O Moi słudzy, gdyby pierwsi z was, jak i ostatni z was, zarówno spośród ludzi jak i spośród dżinów, zgromadzili się w jednym miejscu i wznosili swoje prośby do Mnie, a Ja dałbym każdemu to, o co prosił, nie zmniejszyłoby to tego, co posiadam w większym stopniu, aniżeli igła umniejsza morze po jej zanurzeniu i wyjęciu. O Moi słudzy, zaiste zapisuję wam tylko wasze czyny i z pewnością będę was podług nich rozliczał. Zatem ten, który znajduje w nich dobro niechaj chwala Allaha, natomiast ten, który znajduje coś innego niechaj nie wini nikogo prócz siebie.”

(Sahih Muslim, hadis nr. 2577)

Jak przyjąć islam?

Przyjęcie islamu jest proste, nie stoi za tym jakaś specjalna ceremonia w specjalnym miejscu, lub przed wyznaczonymi ludźmi. Przyjęcie islamu jest w istocie osobistym wydarzeniem, w którym następuje nawiązanie kontaktu między człowiekiem (sługą) a Allahem (ﷻ) (Panem), bez żadnych pośredników. Przyjęcie islamu nie jest procedurą wymagającą wielkiego wysiłku. Aby zostać muzułmaninem wystarczy wymówić kilka prostych słów o wielkim znaczeniu, wymawia się je w stanie silnego zdecydowania. Te kilka słów to dwa zaświadczenia: ‘aszhadu anna la ilaha illa allah, wa aszhadu anna muhammad abaduahu wa rasulu’. Te słowa są jak klucz otwierający islam. Kto je wymówił, pozostawił inne religie niż islam oraz inne wierzenia. Z tymi słowami powstały obowiązki i prawa, jakie ma się wobec muzułmanów i jakie muzułmanie mają wobec nowego muzułmanina. Z tymi słowami własność, życie i honor stają się święte, chyba, że naruszone zostało prawo islamu. Orzekanie, że ktoś jest muzułmaninem wynika z zachowań zewnętrznych, sprawy sumienia pozostają w gestii Allaha (ﷻ). Zapytać warto tutaj, jakie treści niosą dwa świadectwa?

Znaczenie ‘la ilaha illa Allah’

Te słowa nazywa się ‘słowa o jedności [Boga]’ (taḥid), ze względu na te słowa Allah (ﷻ) powołał stworzenie oraz stworzył raj i piekło:

«I stworzyłem dziny i ludzi tylko po to, żeby Mnie czcili.» (Kur’an 51:56)

Słowa o jedności Allaha (ﷻ) były wezwaniem i misją wszystkich posłańców i proroków, od czasów Adama (ﷺ), aż po czas Muhammada (ﷺ):

«My nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca, któremu nie dalibyśmy objawienia: "Nie ma boga, jak tylko Ja! Przeto czcijcie Mnie!."» (Kur’an 21:25)

Te słowa znaczą:

- stworzenie ma jednego stwórcę – Allaha (ﷻ):

«Oto wasz Bóg, wasz Pan! Nie ma boga, jak tylko On, Stwórca każdej rzeczy! Więc czcijcie Go! On jest poręczycielem każdej rzeczy!."» (Kur’an 6:102)

- stworzenie ma jednego władcę i nadzorcę:

«Czyż nie do Niego należy stworzenie i rozkaz? Błogosławiony niech będzie Bóg, Pan światów!."» (Kur’an 7:54)

- jest tylko jeden obiekt kultu, któremu należy się cześć:

«Czyż nie tak?! Zaprawdę, do Boga należy ten, kto jest w niebiosach, i ten, kto jest na ziemi! A za czym idą ci, którzy wzywają współtowarzyszy poza Bogiem? Oni postępują tylko za domniemaniem i tylko snują przypuszczenia.» (Kur’an 10:66)

-Bóg jest jedynym, który ma cechy doskonałe:

«Do Boga należą imiona najpiękniejsze! Wzywajcie Go więc nimi, a pozostawcie tych, którzy bluźnią Jego imionom! Oni niebawem otrzymają zapłatę za to, co czynili.» (Kur'an 7;180)

Do czego prowadzą słowa 'la ilaha illa Allah'?

Te słowa prowadzą do:

- 1- wiedzy, że poza Allahem (ﷻ) nie ma prawdziwych obiektów kultu. Wszelkie formy kultu, tylko Jemu mogą być ofiarowywane (modlitwa, prośby, nadzieja, ofiary, zobowiązania), a nie aniołom, czy prorokom. Kto poświęcił się kultowi czegoś innego poza Allahem (ﷻ), w sposób, który świadczy, że oddaje cześć, to właśnie uczynił coś, co można nazwać niewiarą, choćby wypowiadał słowa o jedności Boga.
- 2- pewności, która podważa niepewność, oznacza to, że jest przekonany do tego, co mówi i nie waha się:

«Wiernymi są tylko ci, którzy uwierzyli w Boga i Jego Posłańca - potem nie mieli wątpliwości - i walczyli swoimi majątkami i swoimi osobami na drodze Boga. Tacy - oni są prawdomówni!»

(Kur'an 49:15)

- 3- przyjęcia i nieustannego trwania przy niej:

«Zaprawdę, kiedy im mówiono: "Nie ma boga, jak tylko Allah!" - Oni wbijali się w pychę.» (Kur'an 37;35)

- 4- działanie w zgodzie z jej treścią, co oznacza wykonywanie nakazów i stronięcie od zakazów bożych:

«Ten, kto zwraca swoje oblicze ku Bogu, czyniąc dobro, ten trzyma za uchwyt najbardziej solidny. Do

Boga należy ostateczny koniec wszystkich spraw!﴾

(Kur'an 31;22)

- 5- prawdomówności:

﴿Oni będą mówić swoimi językami to, czego nie ma w ich sercach.﴾ (Kur'an 48;11)

- 6- szczerość w oddawaniu czci Allahowi (ﷻ):

﴿Zostało im nakazane tylko, aby czcili Boga, wyznając szczerze Jego religię - tak jak hanifowie.﴾

(Kur'an 98:5)

- 7- miłość do Allaha (ﷻ), proroka Muhammada (ﷺ), bliskich Bogu i pobożnych ludzi, a nienawiść do tych, którzy nienawidzą Allaha (ﷻ) i Jego proroka. Miłość do Allaha (ﷻ) i proroka Muhammada (ﷺ) musi stać wyżej od pragnień osobistych:

﴿Powiedz! Jeśli wasi ojcowie, wasi synowie i wasi bracia, wasze żony i wasz ród, i wasze majątki, które zdobyliście, i handel, o którego zastój się obawiacie, i mieszkania, które wam się podobają, są wam miłsze aniżeli Bóg i Jego Posłaniec oraz zmaganie się na Jego drodze - to oczekujcie, aż przyjdzie Bóg ze Swoim rozkazem. Bóg nie prowadzi drogą prostą ludzi szerzących zepsucie.﴾ (Kur'an 9:24)

Poza wymienionymi, słowa o jedności Boga prowadzą do przekonania, że Bogu należy się prawo wyznaczania kultów oraz uporządkowania zachowań ludzi i społeczeństw. To Allah (ﷻ) ma wyłączne prawo ukazywać, co jest dobre, a co złe, a obwieścił to ludziom prorok Muhammad (ﷺ):

﴿A to, co wam daje Posłaniec, to bierzcie; a czego wam zakazał, od tego się powstrzymajcie!﴾

(Kur'an 59;7)

Co można zyskać wierząc w Allaha (ﷻ)?

- 1- dzięki urzeczywistnieniu słów: 'la ilaha illa Allah', człowiek przestaje być sługą ludzi, a staje się sługą Stwórcy wszystkich stworzeń. Człowiek staje się niezależny od innych, bo nie ofiarowuje im kultu, nie boi się ich, nie pragnie od nich niczego...:

﴿Powiedz: "Czy zastanowiliście się? Jeśli Bóg chce dla mnie jakiejś szkody, to czy ci, których wzywacie poza Nim, potrafią oddalić tę szkodę? Albo, jeśli On zechce mnie obdarzyć miłosierdziem, to czy oni potrafią powstrzymać Jego miłosierdzie?" Powiedz: "Wystarczy mi Bóg! Jemu ufają wszyscy ufający!..﴾

(Kur'an 39:38)

- 2- spokój serca i ciała:

﴿Ci, którzy uwierzyli i których serca się uspokajają przez wspominanie Boga - o tak! Przez wspominanie Boga uspokajają się ich serca!..﴾ (Kur'an 13:28)

- 3- bezpieczeństwo duchowe. Istnieje sfera, do której człowiek może się uciec i wzywać Allaha (ﷻ), jeśli spotkają go w życiu ciężkie chwile:

﴿A kiedy dotknie was na morzu nieszczęście, daleko od was są ci, których wzywacie, poza Nim. Lecz kiedy On wyratuje was, wyprowadzając na ląd, wy się odwracacie. Zaprawdę, człowiek jest niewdzięczny!..﴾ (Kur'an 17:67)

- 4- szczęście duchowe, które czeka na wierzącego w Allaha (ﷻ). Cel, do którego zmierza człowiek wierzący, można doświadczyć dopiero po śmierci (raj). Taki człowiek nieustannie zabiega o osiągnięcie zamierzonego celu, a to za sprawą szczerego kultu ofiarowanego Allahowi(ﷻ):

«Powiedz: „Zaprawdę, moja modlitwa moje praktyki religijne, moje życie i moja śmierć - należą do Boga, Pana światów!».» (Kur'an 6;162)

5- przewodnictwo i ułatwienie dla wiernych od Allaha (ﷻ):

«Bóg pokieruje sercem każdego, kto w Niego wierzy. Bóg o każdej rzeczy jest wszechwiedzący!».»

(Kur'an 64;11)

6- umiłowanie dla krzewienia dobra wśród ludzi:

«A kto uczynił dobro na wagę drobiny, ten je zobaczy.» (Kur'an 99;7)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto pokazuje dobro, jest jak ten, kto to dobro czyni.” (Sunen at-Tirmizi, hadis nr.2670)

Każdy, kto uwierzył w Allaha (ﷻ), musi uwierzyć w to, co On objawił, a objawienie mówi o następujących rzeczach:

Wiara w anioły

Wiara w anioły oznacza, że należy wierzyć w ich olbrzymią liczbę, którą zna wyłącznie Allah (ﷻ). Anioły należą do świata niewidzialnego dla oka ludzkiego. Bóg powołał je do istnienia, aby służył Jemu, wypełniały Jego wolę związaną z nadzorem i zachowaniem świata, w zgodzie z Jego zamierzonym planem.

«I Mesjasz nie będzie zbyt dumny, by być sługą Boga, tak jak nie są dumni aniołowie, ci, którzy są blisko dopuszczeni.» (Kur'an 4:172)

Anioły spełniają rolę przekazicieli, kursujących między Allahem (ﷻ) a prorokami:

«Z nim zszedł Duch wierny na twoje serce, abyś był w liczbie ostrzegających w języku arabskim, jasnym.» (Kur'an 26:193-195)

Anioły wykonują prace, które nakazuje im Allah (ﷻ):

**«Oni obawiają się swojego Pana, będącego nad nimi,
i czynią to, co im jest nakazane.»** (Kur'an 16:50)

Anioły nie są równe Allahowi (ﷻ), nie są też Jego dziećmi. Z naszej strony należy im się szacunek i miłość:

**«Oni powiedzieli: "Miłosierny wziął Sobie syna."
Niech On będzie wysławiony! Ależ przeciwnie! To
są tylko słudzy otoczeni szacunkiem! Oni nie
wyprzedzają Go w słowie; oni działają na Jego
rozkaz.»** (Kur'an 21:26-27)

Anioły spędzają czas na czczeniu Allaha (ﷻ) i głoszeniu Jego doskonałości:

**«Oni głoszą chwałę nocą i dniem i nie doznają
zmęczenia.»** (Kur'an 21:20)

Anioły stworzone są ze światła. Prorok(ﷺ) powiedział:

**„Anioły stworzono ze światła, dzinny z
niewidocznego ognia, a Adam został stworzony z
tego, co zostało opisane w Kur'anie.”**

(Sahih Muslim, hadis nr.2996)

Anioły, choć są niewidoczne dla oka ludzkiego, mogą zmieniać się tak, że może je zobaczyć człowiek. W Kur'anie jest powiedziane, że Gabriel (Dżibril)(ﷺ) przybył do Marii (Marjam) pod postacią człowieka:

**«I oddzieliła się od nich zasłona. Wtedy posłaliśmy
do niej Naszego Ducha i on ukazał się jej jako
doskonały człowiek. Powiedziała: "Szukam
schronienia u Miłosiernego przed tobą, jeśli jesteś
bogobojny." On powiedział: "Ja jestem tylko**

posłańcem twego Pana, aby dać tobie chłopca czystego.﴾ (Kur'an 19:17-19)

"Z hadisów wiemy, że Prorok (ﷺ) widział Gabriela (جبرائيل) w jego autentycznej postaci. Był tak duży, że jego postać przesłoniła horyzont. Prorok (ﷺ) zobaczył wtedy jego 600 skrzydeł."

(Sahih al-Buchari, hadis nr.3060)

Znamy funkcje i imiona niektórych aniołów, m.in. Gabriela (جبرائيل), który przekazuje objawienie:

﴿Z nim zeszedł Duch wierny na twoje serce, abys był w liczbie ostrzegających.﴾ (Kur'an 26:193-194)

Israfil (اسرافيل) jest tym, który zadmie w róg, który oznajmi powołanie z martwych. Mikail (ميكائيل) jest odpowiedzialny za deszcz i rośliny. Każdy człowiek ma dwóch aniołów, jeden zapisuje dobre czyny, a drugi złe:

﴿Kiedy spotykają się dwaj spotykający, siedząc z prawej strony i z lewej, człowiek nie wypowie ani jednego słowa, które by nie dotarło do będącego przy nim nadzorcy.﴾ (Kur'an 50:17-18)

Istnieje anioł śmierci:

﴿Powiedz: "Zabierze was anioł śmierci, który miał pieczę nad wami; potem do waszego Pana zostaniecie sprowadzeni!.﴾ (Kur'an 32:11)

Istnieje anioł pilnujący ognia piekielnego:

﴿I będą krzyczeć: "O Maliku! Niech twój Pan skończy z nami!" On powie: "Wy musicie pozostać!.﴾ (Kur'an 43:77)

Istnieją też inne anioły, jak Radwan (رادوان), który sprawuje pieczę nad rajem oraz anioły chroniące człowieka, zostały

wymienione w Kur'anie i Sunnie, ale o wielu Kur'an i Sunna milczą. We wszystkich aniołów należy jednak wierzyć.

Co można zyskać wierząc w anioły?

- 1- poznanie potęgi Allaha (ﷻ), Jego mocy i wszechwiedzy, albowiem wielkość stworzenia ukazuje wielkość Stwórcy.
- 2- silne pragnienie wykonywania dobra i unikania zła w każdym miejscu i w każdej sytuacji, bo muzułmanin wie, że jego słowa i czyny są odnotowywane i w końcu zostanie rozliczony.
- 3- uniknięcie popadnięcia w świat fikcji i błędnych wyobrażeń, co stało się udziałem tych, którzy nie wierzą w to, co niewidzialne ludzkim okiem.
- 4- przekonanie o wszechobecnym miłosierdziu boskim i nadzorze Allaha (ﷻ), ponieważ wyznaczył aniołów do nadzoru spraw ludzi i stworzenia.

Wiara w Księgi

Wiara w księgi oznacza wiarę, że Allah (ﷻ) objawił księgi, których treścią jest prawda i monoteizm oznaczający jedność Stworzyciela, jedność obiektu kultu oraz to, że jedynie Allah (ﷻ) ma doskonałe imiona i atrybuty. Te księgi przekazali ludziom prorocy.

«Wysłaliśmy już Naszych posłańców z jasnymi dowodami i zesłaliśmy z nimi Księgę i wagę, aby ludzie stali przy sprawiedliwości.» (Kur'an 57:25)

Objawione zostały następujące księgi:

- Karty (suhuf) Ibrahima (ﷺ) i Musa (ﷺ). Wzmianka o nich znajduje się w Kur'anie, mowa jest tam o ich treściach:

«Czy nie został on powiadomiony o tym, co znajduje się na kartach Mojżesza i Abrahama, który był bardzo wierny? Że żadna dusza obciążona

ciężarem nie poniesie ciężaru innej duszy; i że człowiek będzie miał tylko to, o co się pilnie starał; i że jego wysiłek będzie widziany, potem będzie on wynagrodzony w pełni; i że do twego Pana wszystko zmierza.﴾ (Kur'an 53:36-42)

- Tora, święta księga objawiona Musa (ﷺ):

﴿My, zaprawdę, zesłaliśmy Torę, w której jest przewodnictwo i światło. Według niej prorocy, całkowicie poddani, sądzili tych, którzy wyznawali judaizm; podobnie rabini i doktorzy prawa sądzili według tego, co im zostało powierzone z Księgi Boga, której byli świadkami. Dlatego nie bójcie się ludzi, lecz bójcie się Mnie! I nie sprzedajcie Moich znaków za niską cenę! A ci, którzy nie sądzą według tego, co zesłał Bóg, są niewiernymi.﴾ (Kur'an 5:44)

- Zabur objawiona Daud(ﷺ):

﴿...a Dawidowi daliśmy Psalmy.﴾ (Kur'an 4:163)

- Ewangelia (Indżil) święta księga objawiona Isa (ﷺ):

﴿My posłaliśmy ich śladami Jezusa, syna Marii, potwierdzającego prawdziwość tego, co było przed Nim w Torze; i Jemu daliśmy Ewangelię, w której jest przewodnictwo i światło, będącej potwierdzeniem tego, co było przed nią, i jako przewodnictwo i napomnienie dla ludzi bogobojnych.﴾ (Kur'an 5:46)

Muzułmanin ma obowiązek wiary we wszystkie księgi niebieskie, że pochodzą one od Allaha (ﷻ), jednakże nie ma obowiązku postępować w zgodzie z ich treściami, bo zostały objawione dla konkretnego czasu i narodu.

Kur'an przywołuje niektóre treści z Tory i Ewangelii, m.in. proroctwo o nadejściu Muhammada (ﷺ):

«A Moje miłosierdzie obejmuje każdą rzecz. Ja zapiszę to tym, którzy są bogobojni, tym, którzy dają jałmużnę, tym, którzy wierzą w Nasze znaki, i prowadzisz drogą prostą, kogo chcesz. Ty jesteś naszym opiekunem. Przebacź nam więc i okaż miłosierdzie! Ty jesteś najlepszym z przebaczących! Zapisz nam to, co jest piękne w życiu na tym świecie i w życiu ostatecznym! "Oto nawróciliśmy się ku Tobie!" i tym, którzy idą za Posłańcem, Prorokiem rodzimym, którego oni znajdują wspomnianego w Torze i Ewangelii ; on im nakazuje to, co jest słuszne, a zakazuje tego, co niesłuszne; i zezwala im na rzeczy dobre, a zakazuje im rzeczy brzydkich; i zdejmuje z nich brzemię i okowy, które im ciążyły.» (Kur'an7:155-157)

- Kur'an. Należy wierzyć, że:

- 1- Kur'an to mowa boża, z którą Dżibril (ﷺ) zstąpił na Muhammada (ﷺ). Kur'an objawiony został w jasnym języku arabskim:

«Z nim zeszedł Duch wierny na twoje serce, abyś był w liczbie ostrzegających w języku arabskim, jasnym.» (Kur'an 26:193-195)

- 2- Kur'an to ostatnia objawiona księga niebieska. Potwierdza, że w poprzednich księgach była prawda o monoteizmie i obowiązku posłuszeństwa wobec Allaha (ﷻ). Stwórca zastąpił poprzednie księgi Kur'anem:

«On tobie zesłał Księgę z prawdą, stwierdzając prawdziwość tego, co już było przed nią. On zesłał

niegdyś Torę i Ewangelię jako drogę prostą dla ludzi i On zesłał rozróżnienie.﴾ (Kur'an 3:3-4)

3- Kur'an zawiera wszystkie nauki boże:

﴿Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was w pełni Moją dobrocią; wybrałem dla was islam jako religię.﴾ (Kur'an 5:3)

4- Kur'an jest księgą uniwersalną, skierowaną do całej ludzkości, a nie wyłącznie do jednego narodu tak jak w przypadku poprzednich objawionych ksiąg:

﴿Posłaliśmy cię do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie.﴾ (Kur'an 34:28)

5- Allah (ﷻ) zachował Kur'an przed zagubieniem, dodatkami, zmianami i wypaczeniem znaczeń:

﴿Zaprawdę, My posłaliśmy napomnienie i My jesteśmy jego stróżami!.﴾ (Kur'an 15:9)

Co można zyskać wierząc w Księgi?

- odkryć łaskę i miłość bożą do człowieka, gdyż Allah (ﷻ) zesłał Księgi, które wskazują drogę wiodącą do osiągnięcia zadowolenia Stwórcy. Człowiek dzięki Księgom nie jest zdany na łaskę i niełaskę ludzi złych oraz niestałych żądz.
- zrozumienia zamysłu i mądrości Allaha (ﷻ), który ustanowił prawo odpowiadające każdemu narodowi.
- ujawnienie się prawdziwych wiernych, bo kto wierzy w swoją Księgę wierzy równocześnie we wszystkie objawione Księgi niebieskie, o których czytał w swojej Księdze.
- pomnożenie przez Allaha (ﷻ) dobrych zasług dla człowieka. Kto uwierzył zanim przyjął islam, w Księgę religijną i

uwierzył w Księgi objawione później czyli Kur'an, będzie wynagrodzony podwójnie.

Wiara w proroków i posłańców

Wiara w proroków i posłańców oznacza, że Allah (ﷻ) wybrał spośród ludzi wysłanników.

Posłał ich do ludzi z prawami, aby urzeczywistniali kult dla Allaha (ﷻ), kultywowali Jego religię, wyznawali monoteizm (monoteizm Stworzyciela, monoteizm kultu oraz monoteizm imion i atrybutów). Mało tego, Allah (ﷻ) nakazał wysłannikom, aby przekazali wszystko dokładnie ludziom, tak aby nie mogli wykręcać się od odpowiedzialności przed Allahem (ﷻ), po ustaniu proroctw. Misja wysłanników była dobrą nowiną o czekającej nagrodzie (raju) dla tych, którzy uwierzyli i ostrzeżeniem przed karą (piekłem) dla tych, którzy nie uwierzyli.

«My wysyłamy posłańców tylko jako zwiastunów radosnej wieści i jako ostrzegających. Więc kto wierzy i czyni dobro, tego nie przejmie żaden strach ani nie będzie zasmucony. A tych, którzy za kłamstwo uznali Nasze znaki, dotknie kara za to, że szerzyli zepsucie.» (Kur'an 6:48-49)

Należy wierzyć, że wysłanników były niezliczone zastępy, ich liczbę zna tylko Allah (ﷻ):

«Posyłaliśmy posłańców przed tobą. Wśród nich są tacy, o których już opowiadaliśmy tobie; wśród nich są też tacy, o których tobie nie opowiadaliśmy.»
(Kur'an40:78)

Należy wierzyć we wszystkich proroków i wysłanników, że są ludźmi i nie są obdarzeni żadną szczególną i nadludzką naturą:

«I wysyłaliśmy przed tobą tylko ludzi, którym zostało dane objawienie. Zapytajcie więc ludzi posiadających napomnienie, jeśli wy sami nie wiecie!.» (Kur'an 21:7)

Wysłannicy nie mają nic z cech boskich, dlatego nikomu nie mogą zaszkodzić, ani przynieść korzyści. Nie mogą także niczego zmienić w świecie, a tym bardziej dokonać czegoś, co może tylko Allah (ﷻ):

«Ja nie władam dla samego siebie ani korzyścią, ani szkodą, lecz tylko tym, co zechce Bóg. Gdybym znał to, co skryte, z pewnością, pomnożyłbym sobie dobro, a nie dotknęłoby mnie zło.» (Kur'an 7:188)

Wysłannicy wykonali powierzone im przez Allaha (ﷻ) zadanie misyjne, przekazali treści im powierzone. Wierzyć należy, że wysłannicy są doskonali w tym, co mówili i czynili, a Stwórca uchronił ich od kłamstwa, zdrady misji i niedociągnięć przy przekazywaniu jej ludziom:

«Posyłaliśmy już posłańców przed tobą i daliśmy im żony i potomstwo. I nie było dane żadnemu posłańcowi, aby przychodził ze znakiem bez zezwolenia Boga.» (Kur'an13:38)

Wiara w jednych wysłanników, a niewiara w drugich, świadczy w gruncie rzeczy o tym, że się nie ma prawdziwej wiary:

«Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą w Boga i Jego posłańców i chcą uczynić rozróżnienie między Bogiem i Jego posłańcami, mówią: "Wierzmy w jednych, a nie wierzymy w drugich." I oni chcą znaleźć sobie w ten sposób jakąś drogę; oni są

niewiernymi naprawdę! I przygotowaliśmy dla niewiernych karę poniżającą.» (Kur'an 4:150-151)

Najpoważniejszą misję do spełnienia mieli wysłannicy zwani 'ulu al-azm', musieli wykazać się przy tym największą cierpliwością: Nuh (Noe) (ﷺ), Ibrahim (Abraham) (ﷺ), Musa (Mojżesz) (ﷺ), Isa (Jezus) (ﷺ), Muhammad (ﷺ).

Pierwszym wysłannikiem był Nuh (Noe) (ﷺ):

«Zaprawdę, objawiliśmy tobie, tak jak objawiliśmy Noemu i prorokom po nim....» (Kur'an 4:163)

Ostatnim prorokiem był Muhammad (ﷺ), po nim do końca świata nie będzie żadnego wysłannika ani proroka:

«Muhammad nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, lecz jest Posłańcem Boga i pieczęcią proroków. Bóg jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!» (Kur'an 33:40)

Religia Muhammada (ﷺ) jest dopełnieniem, zniesieniem i zwieńczeniem poprzednich religii, dlatego jest to religia, którą należy wyznawać, aż po koniec dni tego świata.

Kim był Muhammad (ﷺ)?

Nazywał się Abu al-Kasim Muhammad ibn Abd Allah ibn Abd al-Muttalib ibn Haszim. Pochodził z plemienia arabskiego Kurejszytów. Jego drzewo rodowe sięga do Adnana potomka Ismaila (ﷺ), a Ismail (ﷺ) był synem Ibrahima (ﷺ) – ukochanym przez Allaha (ﷻ). Rodowód matki Muhammada(ﷺ)- Aminy córki Łahba sięga również do Adnana potomka Ismaila (ﷺ). Prorok (ﷺ) powiedział:

„Bóg wybrał Kinanę spośród potomstwa Ismaila, a z Kinany wybrał Kurejszytów, a z Kurejszytów wybrał

klan Haszim, a z niego wybrał mnie.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2276)

Muhammad (ﷺ) urodził się w 571 roku ery chrześcijańskiej w Mekce. Mekkę uważano za centrum religijne Półwyspu Arabskiego. W tym mieście stała Kaaba – budowla w formie sześcianu – pobudowana przez Ibrahima i Ismaila (عليه السلام). Życie Muhammada (ﷺ) przepełnione było prawdomównością i dochowaniem zobowiązań. Wszyscy, którzy go znali świadczyli, że nigdy nie kłamał, ani nie oszukiwał. Jego bliscy nadali mu przydomek ‘Amin’ (godny zaufania). Dlatego każdy, kto zamierzał udać się w daleką podróż, powierzał mu na przechowanie rzeczy wartościowe. Muhammad (ﷺ) miał także przydomek ‘Sadik’ (Prawdomówny); odznaczał się wzorową moralnością i doskonałą wymownością. Pragnął dla każdego dobra. Allah (ﷻ) mówi w Kur’anie:

﴿Zaprawdę, ty jesteś obdarzony wspaniałym charakterem!﴾ (Kur’an 68:4)

W wieku lat 40 Muhammad (ﷺ) otrzymał objawienie. Przez 13 lat w Mekce wzywał ludzi do „jedności Allaha (ﷻ)” (taḥhid). Potem wyemigrował do Medyny i tam kontynuował wzywanie ludzi do taḥhid. Gdy ludzie przyjęli islam, Allah (ﷻ) zesłał pozostałą część religii. Po 8 latach od emigracji, czyli hidżry, opanował Mekkę. Muhammad (ﷺ) zmarł mając 63 lata, dopiero, gdy został mu objawiony cały Kur’an zaś przepisy islamu stały się ostateczne, a Arabowie przyjęli islam.

Co zyskuje się przez wiarę w wysłanników?

- poznanie łaski i miłości bożej nad ludźmi, gdyż Allah (ﷻ) posłał im wysłanników, którzy obwieszczali im drogę do

Stwórcy. Wysłannicy są ludźmi, których należy naśladować w kroczeniu na drodze do Allaha (ﷻ) i misji.

- wyróżnienie prawdziwych wiernych, bowiem kto uwierzył w swego proroka, ma obowiązek wiary w tych, o których jest mowa w Księgach objawionych.

- Allah (ﷻ) pomnaża dobre zasługi tym, którzy wierzą w swego proroka i wierzą w tych, którzy przyszli po nim. Takiemu człowiekowi będzie wynagrodzone podwójnie.

Wiara w Dzień Ostateczny

Ten element wiary oznacza, że obecne życie kończy się pewnego dnia:

«Wszystko, co jest na niej, przeminie, a pozostanie oblicze twego Pana, pełne majestatu i godne czci.»

(Kur'an 55:26-27)

Gdy Allah (ﷻ) zapagnie zakończyć istnienie tego świata, nakaze aniołowi Israfilowi (جبرائيل), aby zadął w róg. Śmierć dotknie wszelkie stworzenie. Allah (ﷻ) każe znowu zadać Israfilowi (جبرائيل), wtedy powstaną ludzie z grobów, od czasów Adama, we wszystkich stronach świata:

«I zadną w trąbę. Ci, którzy są w niebiosach, i ci, którzy są na ziemi, zostaną porażeni piorunem, z wyjątkiem tych, których Bóg zechce oszczędzić! Następnie zadną w nią po raz drugi - i oto oni będą stać i patrzeć.» (Kur'an 39:68)

Treścią wiary w Dzień Ostatni jest wiara we wszystko, o czym znajdujemy informację w Księdze Bożej, i o czym informował prorok Muhammad (ﷺ):

- 1- **Wiara** w życie przejściowe (bar-zach), które zaczyna się od śmierci człowieka, a kończy wraz z nastaniem Godziny.

Jest to okres, w którym wierni są nagradzani, a niewierni karani.

«Ogień! Na który będą wystawieni rano i wieczór; a w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina: "Wprowadźcie ród Faraona na najstraszniejszą karę!..» (Kur'an 40:46)

- 2- **Wiara w powołanie i zmierzanie [na miejsce Sądu]. Będzie to dzień, w którym Allah (ﷻ) powoła stworzenie ludzkie: bosych, gołych i nieobrzezanych:**

«Ci, którzy nie wierzą, twierdzą, że nie będą wskrzeszeni. Powiedz: "Ależ tak! Na mojego Pana! Z pewnością zostaniecie wskrzeszeni! Następnie zostaniecie powiadomieni, z całą pewnością, o tym, co czyniliście! A to dla Boga jest łatwe.» (Kur'an 64:7)

- 3- **Wiara w Zgromadzenie, na którym dojdzie do rozrachunku:**

«W Dniu, kiedy My poruszymy góry i kiedy zobaczysz, iż ziemia stała się gładką równiną, i kiedy ich zgromadzimy, nie pominąwszy nikogo z nich.» (Kur'an 18:47)

- 4- **Wiara w ustawienie w szeregi:**

«Zostaną przedstawieni twemu Panu, w szeregach: "Przyszliście do Nas tak, jak was stworzyliśmy po ra z pierwszy.» (Kur'an 18:48)

- 5- **Wiara w świadectwo ciała ludzkiego:**

«A kiedy przybliżą się do niego, ich słuch, spojrzenie i skóra będą świadczyć przeciwko nim z powodu tego, co czynili. I będą mówili swojej skórze: "Dlaczego świadczysz przeciwko nam?" One

powiedzą: "Bóg dał nam mowę, albowiem dał mowę wszelkiej rzeczy; On was stworzył po raz pierwszy i wy do Niego zostaniecie sprowadzeni." I nie mogliście się ukryć, żeby Wasz słuch, spojrzenia i skóry nie świadczyły przeciwko wam. Lecz sądziliście, że Bóg niewiele wie z tego, co czynicie.﴾
(Kur'an41:20-22)

6- Wiara w odpytywanie:

﴿Zatrzymajcie ich, bo będą zapytani: „Cóż z wami? Nie pomagacie sobie wzajemnie?” Przeciwnie! Oni dzisiaj są całkowicie poddani.﴾
(Kur'an 37:24-26)

7- Wiara w most i przechodzenie na drugą stronę mostu:

﴿Nie ma wśród was takiego, kto by tam nie miał przybyć. To jest rozstrzygające postanowienie twojego Pana!﴾ (Kur'an19:71)

8- Wiara w ważenie. Bóg odpłaci dobrem za ich wiarę i dobro, które czynili, i za to, że posłuchali swych wysłanników. Ci, którzy byli źli (niewiara i brak posłuchu dla posłańców) zostaną ukarani:

﴿My postawimy wagi sprawiedliwości w Dniu Zmartwychwstania. Żadna dusza nie dozna w niczym krzywdy, nawet na ciężar jednego tylko ziarenka gorczycy; My je przyniesiemy. My wystarczymy jako rozliczający!﴾
(Kur'an21:47)

9- Wiara w prezentację kart i ksiąg z uczynkami:

﴿I ten, który otrzyma swoją księgę w rękę prawą, będzie obliczany rachunkiem lekkim i zwróci się do swojej rodziny uradowany. A ten, kto otrzyma księgę spoza swoich pleców, będzie wzywał swego

unicestwienia, Kiedy się będzie palił w ogniu.﴾

(Kur'an 84:7-12)

10- Wiara w zapłatę (raj lub piekło) i życie wieczne:

﴿Zaprawdę, ci, którzy wierzą i którzy czynią dobre dzieła -oni są najlepsi ze stworzeń! Nagrodą ich u Pana będą Ogrody Edenu, gdzie w dole płyną strumyki. Będą tam przebywać na wieki, nieśmiertelni. Bóg będzie z nich zadowolony i oni będą z Niego zadowoleni. - To będzie dla tych, którzy się obawiają swego Pana.﴾

(Kur'an 98:7-8)

11- Wiara w rzekę, z której będą napojeni wierni i wstawiennictwo Proroka(ﷺ) i we wszystko, o czym poinformował nas prorok Muhammad (ﷺ).

Co zyskuje się dzięki wierze w Dzień Ostateczny?

- przygotowanie na ten Dzień przez nieprzerwane praktykowanie: dobra i zabieganie o nagrodę i pozostawienie wszelkiego nieposłuszeństwa, a to ze względu na lęk przed karą Allaha (ﷻ).
- przekonanie, że to, z czego nie korzystają wierni w doczesności, zostanie im udostępnione w postaci nagrody od Allaha (ﷻ) w życiu po śmierci.
- wyróżnienie się prawdziwych wiernych od pozostałych ludzi.

Wiara w przeznaczenie

To wiara w to, że Allah (ﷻ) odwiecznie wie o rzeczach i sprawach przed ich zaistnieniem, wie również, jakie one będą, i sprawił, że stały się zgodnie z Jego mocą i potęgą.

﴿Zaprawdę, stworzyliśmy każdą rzecz według pewnej miary.﴾ (Kur'an54:49)

Wszystko, co było, jest i będzie na tym świecie, jest wiadome Allahowi (ﷻ) przed stworzeniem. Stwórca stwarza, co chce w zgodzie ze swoją wolą. Prorok(p) powiedział:

„Człowiek prawdziwie uwierzy, gdy uwierzy w przeznaczenie dobre i złe. Aż będzie świadomy, że co go dotknęło, nie mogło go ominąć, a co go ominęło, nie mogło go dotknąć.”

(Sunen at-Tirmizi, hadis nr.2144)

Wiara w przeznaczenie obejmuje kilka nierozdzielnie związanych ze sobą punktów:

- **wiara**, że Allah (ﷻ) wie, przez Swą wiedzę wieczną, co stworzenie czyni, jest to wiedza, która zawsze należy do Niego.
- **wiara**, że Stwórca zapisał przeznaczenie w „Tablicy Strzeżonej”. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Pierwszą rzeczą, jaką Bóg stworzył było pióro. Bóg przemówił do pióra: Pisz! Co mam pisać? – Zapytało. Pisz wszystko, co będzie, aż po Dzień Zmartwychwstania – rozkazał Bóg.”

- **wiara**, że Allah (ﷻ) ma wolę sprawczą i ma moc uczynić wszystko: Co Allah (ﷻ) chciał stało się, a czego nie chciał nie istnieje.
- **wiara**, że wszystko, co na ziemi i w powietrzu, zostało stworzone przez Allaha (ﷻ) i On tym wszystkim zarządza.

(Ar-Rawza an-nadijja, s. 352-353)

To, co tutaj powiedziano, nie oznacza, że człowiek ignoruje przyczyny i z nich nie korzysta. Przykładowo: Jeżeli ktoś pragnie mieć dzieci, musi uczynić coś w tym kierunku, czyli zawrzeć związek małżeński. Sięgnięcie po przyczyny nie oznacza, że koniecznie osiągnie się zamierzone skutki (tutaj mamy na myśli: dziecko), bo to Allah (ﷻ) decyduje, które

przyczyny będą mieć skutki, a które nie będą się wiązać z żadnymi skutkami. Przyczyny nie rodzą same z siebie skutków, skutki dzieją się za sprawą Woli Bożej. Przyczyny, po które sięgamy należą do przeznaczenia bożego. Spytano proroka Muhammada (ﷺ):

„Proroku, czy modlitwy ochronne (ruka) i leki, po które sięgamy w chwilach chorób, odpychają przeznaczenie boskie? Odparł: One są z przeznaczenia boskiego.” (al-Mustadrak, hadis nr.88)

Co się zyskuje dzięki wierze w przeznaczenie?

- przywiązanie serca do Allaha (ﷻ) i zaufanie Mu po spełnieniu i wykorzystaniu przyczyny.
- akceptacja tego, co się wydarzyło, serce i dusza są dzięki temu uspokojone i nie ma w nich miejsca na smutek i troskę:

﴿Żadne nieszczęście nie dosięgnie ziemi ani też was samych, bez tego, żeby ono nie było zapisane w księdze, zanim My je sprowadzimy. Zaprawdę, to jest dla Boga łatwe! Tak jest - abyście nie rozpaczali z powodu tego, co was ominęło, i abyście się nie radowali z tego, co wam zostało dane. Bóg nie miłuje dumnego pyszałka.﴾ (Kur'an 57:22-23)

- łatwiejsze znoszenie przykrości i doświadczeń życiowych. Prorok(p) powiedział:

„Silny wierny jest lepszy i bardziej kochany przez Boga od wiernego słabego, a w każdym z nich jest coś dobrego. Pożądaj tego, co jest pożyteczne dla ciebie. Proś Boga o pomoc i nie ustawaj w wysiłkach. Jeśli dotknie cię coś złego, to nie przejmuj się i nie powtarzaj: ‘gdybym zrobił inaczej, to nie spotkałaby mnie przykreść’. Powtarzaj raczej w takich

wypadkach: Oto przeznaczenie boskie, z woli Boga się stało. Pamiętaj, że gdybanie otwiera drogę szatanowi”. (Sahih Muslim, hadis nr.2664)

- pomnożenie przez Allaha (ﷻ) dobrych zasług i wymazanie złych uczynków. Prorok(ﷺ) powiedział:

„Bóg, za każdą przykrość, jaka dotyka człowieka – zmęczenie, lęk, żal, krzywda – nawet za kolec wbity w stopę, wymazuje grzechy.”

(Sunen al-Buchari, hadis nr.5318)

Wiara w przeznaczenie nie oznacza rezygnacji, poddania się przeciwnościom losu i marazmu. Wprost przeciwnie, oznacza, że mamy szukać i wykorzystywać przyczyny. Pewien człowiek przyprowadził do Proroka (ﷺ) wielbłądzącę i zapytał:

„Czy mam puścić moją wielbłądzącę samopas i zaufać Bogu, że nic jej się nie stanie? Prorok odparł: Nie, masz ją uwiązać i dopiero zaufać Bogu.” (Ibn Hibban, hadis nr.731)

Jaki jest sens szahady (zaświadczenia), że Muhammad (ﷺ) jest wysłannikiem Allaha (ﷻ), i do czego te zaświadczenie nas zobowiązuje?

- uwierzenie w posłannictwo proroka Muhammada(ﷺ), że jest ostatnim prorokiem, pieczęcią proroków i najlepszym z nich wszystkich, i że po nim wygasło proroctwo:

«Muhammad nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, lecz jest Pośłańcem Boga i pieczęcią proroków. Bóg jest o każdej rzeczy wszechwiedzący!».» (Kur'an 33:40)

- uwierzenie, że prorok Muhammad(ρ) był nieomylny, gdy przekazywał religię od Allaha (ﷻ):

«On nie mówi pod wpływem namiętności.»

(Kur'an 53:3)

W sprawach doczesnych, prorok Muhammad(ρ) był człowiekiem jak inni ludzie, więc jego osądy wymagały wysiłku umysłowego, jakiego się podejmował. Prorok(ρ) powiedział:

„Jestem człowiekiem. Kiedy przychodzą do mnie ludzie z prośbą o rozsądzenie sporów, to jedni mogą lepiej przedstawić swoje racje, od drugich. Dlatego domniemywam, że mówią prawdę i sędzę na ich korzyść. Niechaj pamięta ten, komu zasądziłem, do czego nie ma prawa, że jakby sięgał po kawałek ognia. Wyłącznie od jego osobistej decyzji zależy, czy będzie go nieść, czy zostawi.”

(Sahih Muslim, hadis nr.1713)

- uwierzenie, że posłannictwo proroka Muhammada (ﷺ) jest uniwersalne: do ludzi i do dżinnów i trwa, aż po nastanie Godziny:

«Posłaliśmy cię do wszystkich ludzi jako zwiastuna radosnej wieści i ostrzegającego. Lecz większość ludzi nie wie.» (Kur'an 34:28)

- wykonywanie nakazów Proroka (ﷺ), wiara w to, o czym poinformował nas i unikanie tego, co zakazał:

«A to, co wam daje Posłaniec, to bierzcie; a czego wam zakazał, od tego się powstrzymajcie!..»

(Kur'an59:7)

- kroczenie ścieżką Proroka (ﷺ), trwanie na niej i nie dodawanie do niej niczego zbędnego:

«Powiedz: "Jeśli kochacie Boga, to postępujcie za mną! Wtedy i Bóg będzie was miłował i przebaczy wam wasze grzechy. Bóg jest przebaczący, litościwy!».» (Kur'an 3:31)

Co wykonuje się po wymówieniu dwóch zaświadczeń?

Po wymówieniu zaświadczeń wykonuje się kąpiel rytualną (ghusl) i wykonaniu modlitwy składającej się z dwóch rakatów, które należą do zachowań wynikających z tradycji Proroka (ﷺ). Świadczy za tym hadis w relacji Thumama al-Hanafiego, który był w niewoli u Proroka (ﷺ).

"Prorok odwiedził go pewnego dnia i spytał, co myśli o swej przyszłości. Thumama odpowiedział: Jeśli mnie zabijesz, to zabijesz kogoś, kogo inni pomszczą, a jeśli uwolnisz mnie wspaniałomyślnie, to uwolnisz człowieka, który będzie ci wdzięczny, a jeśli zażadasz majątku, to dostaniesz z niego tyle, ile zapragniesz. Towarzysze radzili, że nie ma sensu zabijać Thumamy. Dlatego pewnego dnia Prorok postanowił uwolnić go, a po tym Thumama przyjął islam i został wysłany do Abu Talhy, aby tam wykapał się i pomodlił dwa rakaty, co też uczynił. Prorok powiedział: „Islam waszego brata jest teraz lepszy.” (Ibn Chuzajma, hadis nr.253)

Pełny opis kąpieli rytualnej

- 1- wyrażenie w duszy intencji wykonania kąpieli, aby pozbyć się skalania (hadas). Za koniecznością wyrażenia intencji przemawia hadis:

„Każdy czyn związany jest z intencją i każdemu będzie odpłacone ze względu na jego intencję...”

(Sunen al- Buchari, hadis nr.1)

- 2- wypowiedzenie 'bismillah [w imię Allaha (ﷻ)], a następnie obmycie rąk i intymności.
 - 3- wykonanie ablucji (łudu), jak do modlitwy.
 - 4- polanie trzy razy na głowę wody i pocieranie dłońmi aż do nasady włosów, aby woda dotarła wszędzie.
 - 5- polewanie wody na pozostałą część ciała, zaczynając od strony prawej przechodząc na lewą. Należy tak polewać wodę i poruszać dłońmi po niej, aby woda dotarła do wszystkich miejsc na ciele, na koniec myje się nogi.
- Świadczy za takim wykonaniem kąpieli hadis przekazany przez Aiszę (τ):

„Prorok, gdy wykonywał kąpiel (*ghusl min al-dżanaba*), zaczynał od umycia rąk, później polewał wodę prawą ręką na lewą część ciała, mył intymność i wykonywał ablucję (*łudu*) jak do modlitwy. Wcierał palcami dłoni wodę, aż do podstawy włosów, a kiedy poczuł, że są wilgotne, polewał trzy razy głowę, a potem resztę ciała. Na końcu mył nogi.” (Sahih Muslim, hadis nr.316)

Kąpiel rytualna jest obowiązkowa w następujących wypadkach:

- 1- wypływ nasienia spowodowany jednym z trzech czynników: spazmy nocne, stosunek seksualny, forma zbliżona do stosunku.
- 2- ustanie krwawienia miesięczkowego.
- 3- zakończeniu okresu połogu.

Obowiązek odprawiania modlitwy

Mówi się, że modlitwa jest podporą religii, bez niej religia człowieka nie jest pełna. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Najwyższy aspekt religii to islam, jego filarem jest modlitwa, a zwieńczeniem zbożny wysiłek (dżihad)”.
(al- Mustadrak, hadis nr. 2408)

Modlitwa składa się ze słów i czynów, zaczyna się od wypowiedzenia ‘Allah akbar’, a kończy ją danie ‘salam’.

Modlitwa niesie w sobie następujące zalety:

- szczęście duchowe, gdyż modlitwa jest nawiązaniem kontaktu między Allahem (ﷻ) a człowiekiem; człowiek zwraca się w niej z pokornymi prośbami do Stwórcy (ﷻ)
- spokój ducha, o którym mówił Prorok (ﷺ):

„Dla mnie ukochaną rzeczą są kobiety i perfumy, a uspokojenie znajduję w modlitwie.”

(al-Mustadrak, hadis nr.2676)

- modlitwa chroni od niegodziwości i szpetoty:

﴿Głoś to, co ci zostało objawione z Księgi i odprawiaj modlitwę! Zaprawdę, modlitwa chroni od szpetoty i powstrzymuje od niegodziwości! A wspomnianie Boga jest większe.﴾ (Kur'an29:45)

- pobożność modlitewna wpaja miłość między muzułmanami, zaciera wszelkie granice społeczne między modlącymi się. W jednym rzędzie stoją duzi i mali, biedni i bogaci, wszyscy oni złączeni pokorą wobec Boga, kierują się na jeden kierunek, wykonują te same gesty, wymawiają te same słowa, o tym samym czasie.

W ciągu dnia i nocy, muzułmanin/-ka ma obowiązek wykonać pięć modlitw, mężczyźni w grupie w meczecie, chyba, że nie mogą z jakiegoś powodu, a kobiety w domu.

Lp.	Nazwa modlitwy	Ilość cykli modlitewnych (rakatów)	Czas na wykonanie modlitwy	Dodatkowe modlitwy z kategorii sunny, towarzyszące modlitwom obowiązkowym
1	Az-Zuhr	4 cykle	Od momentu przejścia słońca przez zenit, w kierunku zachodnim, aż do czasu, gdy cienie przedmiotów mają tę samą długość, co przedmioty	Przed 4 cykle Po 2 cykle
2	Al-Asr	4 cykle	Od zakończenia czasu zuhr, aż do momentu, gdy słońce zacznie żółcieć	Brak
3	Al-Maghrib	3 cykle	Od zajścia za horyzont całej tarczy słonecznej, aż po zanik czerwonej poświaty na horyzoncie	Po 2 cykle
4	Al-Isza	4 cykle	Od zaniku poświaty, aż po nastanie drugiej jutrzni	Po 2 cykle
5	Al-Fadžr (jutrznia)	2 cykle	Od drugiej jutrzni, aż po wschód słońca	2 cykle po nastaniu pierwszej jutrzni

Pory modlitw określił prorok Muhammad (ﷺ):

„Pora zuhr; gdy słońce przejdzie przez zenit, aż długość cienia człowieka osiągnie jego wysokość, aż do pory asr; pora asr trwa dopóki słońce nie stanie się żółte przed zachodem; pora maghrib trwa do momentu, gdy zniknie czerwień na nieboskłonie; pora isza do połowy nocy; pora al-fadžr od świtu do wschodu słońca. Kiedy słońce wschodzi, powstrzymaj się od modlitwy, bo wtedy wschodzi

między warkoczami szatana.”

(Sahih Muslim, hadis nr.612)

Każdą modlitwę poprzedza dopełnienie warunków, jeśli jakkolwiek warunek nie zostanie dopełniony, modlitwę można uznać za nieważną:

- 1- nastanie pory na modlitwę.
- 2- oczyszczenie ze skalania większego i mniejszego:

«O wy, którzy wierzyacie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek. A jeśli jesteście w stanie nieczystym, to oczyszczajcie się.» (Kur'an5:6)

- 3- oczyszczenie ciała z brudu, bo Prorok (ﷺ) powiedział: „Oczyszczajcie się z moczu, bo to najczęstsza przyczyna kary grobowej.” (ad-Darakutni, hadis nr.2)

Oczyszczenie ubrań z brudu:

«A swoje szaty oczyszczaj!» (Kur'an 74:4)

Czystość miejsca przeznaczonego do modlitwy, a świadczy za tym hadis o incydencie z beduinem:

„Nie róbcie mu krzywdy, polejcie na jego mocz wiadro wody, albowiem waszym zadaniem jest ułatwianie, a nie obciążanie i utrudnianie.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr. 217)

- 4- zakrycie określonych części ciała. Mężczyzna zakrywa ciało od pępka do kolan, a kobieta pozostawia odsłonięte twarz i dłonie:

«O synowie Adama! Bierzcie wasze ozdoby na każde miejsce modlitwy!» (Kur'an 7:31)

- 5- zwrócenie się w kierunku na Mekkę (kibla):

«Zwróć więc twoją twarz w kierunku świętego Meczetu. I gdziekolwiek się znajdziecie, zwracajcie się twarzami w jego kierunku.» (Kur'an 2:144)

Obowiązek modlitwy jest zawieszony w wypadku kobiet mających krwawienie miesiączkowe i w okresie połogu. Kiedy ustanie krwawienie, mają obowiązek wykonać kąpiel rytualną i ablucje przed każdą modlitwą ale nie odrabiają zaległych modlitw. W wypadku braku wody do wykonania kąpeli lub ablucji, albo, gdy istnieje powód unikania użycia wody (choroba lub niemożność używania wody), dopuszcza się wykonanie 'tajammum', czyli suchego oczyszczenia, które zastępuje użycie wody. Wykonuje się go następująco:

- uderzyć o suchą ziemię dłońmi jeden raz.
- przetrzeć całą twarz dłońmi jeden raz.
- przetarcie całych dłoni jedną o drugą.

Opis modlitwy²

- 1- wykonaj dokładnie ablucję (wudu) przy użyciu wody oczyszczającej:

«O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie- aż do kostek.» (Kur'an5:6)

- 2- stań w kierunku na Mekkę (kibla) i zwróć ku niej całe swoje ciało z intencją wykonania modlitwy.
- 3- wypowiedz „Allah akbar” patrząc się na miejsce, w którym będziesz wykonywać czołobicie. Wzniesь wtedy otwarte dłonie na wysokość barków albo na wysokość opuszków uszu.

² Na podstawie książki Ibn Baza: „Ahkam al-mariz ła taharatuhu”.

- 4- położy dłonie na piersi, prawą na lewą. Odczytaj prośbę otwierającą (dua al-istiftah): ‘O Boże! Doskonałość i chwała Tobie, błogosławione imię Twe, niezmiernie jest Twe bogactwo, nie ma innego Boga czczonego, tylko Ty [subhanaka allahumma wa bihamdik wa tabarak ismuk wa tala džadduk wa la ilaha ghajruk]’. Po tym wymawia się formułkę: ‘Chronię się u Boga przed szatanem oddalonym od miłosierdzia bożego [auzu billahi min asz-szajtan r-radżim]’ I rozpoczyna recytację pierwszej sury z Koranu (al-Fatiha). Po jej wyrecytowaniu mówi się: ‘Spełnij! [amin]’, w modlitwach czytanych na głos, głośno, a w modlitwach czytanych po cichu, cicho. Po pierwszej surze, czyta się coś łatwego z Kur’anu.
- 5- pokłon się w pasie wypowiadając przy tym ‘Allah akbar’ wznosząc przy tym dłonie na wysokość barków lub opuszków uszu. Trwaj w pozycji skłonionej opierając dłonie na kolanach, pamiętając żeby łokcie nie dotykały boków ciała. Wypowiada się w tej pozycji trzy razy: ‘Chwała Panu wielkiemu’ [subhana rabii al-adżim]’.
- 6- wyprostuj się z pokłonu wznosząc przy tym dłonie na wysokość barków lub opuszków uszu. Podczas prostowania wypowiada się: „Bóg wysłuchuje tych, którzy go chwala [sami allah liman hamida]”. Tę formułkę wypowiada się podczas prowadzenia modlitwy w grupie lub, gdy wykonuje się modlitwę samodzielnie. Po wyprostowaniu wypowiada się: „Nasz Panie Tobie chwała [rabbana wa laka al-hamd]”. Dobrze jest położyć dłonie na pierś po wyprostowaniu, tak jak to się czyni podczas stania w modlitwie.
- 7- wykonanie pokłonu do ziemi, wypowiadając przy tym „Allah akbar”. Pokłon do ziemi wykonuje się kładąc na ziemi najpierw kolana a następnie dłonie. Jeśli taka

kolejność jest trudna do wykonania, można najpierw oprzeć się na dłoniach a następnie uklęknąć. W pokłonie ważne jest przyłożenie czoła, czubka nosa i kolan do ziemi. Palce stóp i dłoni muszą opierać się także na ziemi i muszą być skierowane na kibłę. W tym czasie ręce nie mogą przylegać do boków ciała, a brzuch nie może przylegać do ud, ani łydki nie mogą przylegać do ud. Łokcie nie mogą dotykać do ziemi. W takiej pozycji wypowiada się trzy razy: „subhana rabbi al-ala [Doskonały jest mój Najwyższy Władca]”. W takiej pozycji zaleca się także wypowiadanie wielu prośb, bo Prorok Muhammada(ρ) powiedział:

„A w pokłonie do pasa głosicie wielkość Boga, a w pokłonie do ziemi, podejmijcie się wysiłku proszenia Boga, a odpowiedź na prośby może być bliska.” (Sahih Muslim, hadis nr.479)

- 8- powstanie z pokłonu odbywa się następująco: odrywa się głowę od ziemi wypowiadając przy tym „Allah akbar”, nie podnosi się przy tym dłoni (jak do takbiru). Przysiada się na lewej nodze, a palce w stopie prawej opiera się o ziemię. Teraz przenosi się ręce i opiera się o uda i o kolana. Wypowiada się trzy razy: „rabbi ighfir li [O Panie mój, przebac mi]”. A także: „allahumma ighfir li wa irhamni wa ihdini wa ur-zukni wa afini wa idźbirni [O Panie, przebac mi, zmiłuj się nade mną, prowadź mnie, bądź mi łaskaw, zachowaj mnie w zdrowiu i wzmocnij, gdyś pogrążony w smutku]”.
- 9- wykonuje się pokłon po raz drugi do ziemi mówiąc przy tym: „Allah akbar” i nie podnosi się przy tym dłoni (jak do takbir). Czyni się to samo, co w pierwszym pokłonie do ziemi.

- 10- podrywa się głowę z czołobicia do ziemi i mówi: „Allah akbar” nie podnosi się przy tym dłoni (jak do takbiru). Podnosi się całe ciało do stania w wyprostowaniu, tak zaczyna się drugi cykl modlitwy. Podczas wstawania można podpieierać dłonie o kolana, albo, jeśli trudno opierać się o kolana można podpieierać dłonie o ziemię. W wyprostowaniu czyta się pierwszą surę (al-Fatiha) i jakiś urywek z Kur’anu, tak jak w pierwszym cyklu modlitwy.
- 11- jeśli modlitwa składa się z dwóch cykli (modlitwa fadžr i modlitwa święteczna), wykonuje się, co następuje: siada się po drugim pokłonie do ziemi mając nogi pod sobą, opierając się na nodze lewej, wspiera się stopę prawej nogi na palcach zwróconych ku Kabie. Dłonie kładzie się na kolanach, a ręce na udach. Dłoń prawą ściska się w pięść, wyciągając palec wskazujący, aby wskazywał na monoteizm. Czyta się formułkę zwaną „taszahhud”: „at-tahijjatu lillahi wa as-salawat wa at-tajjibat, as-salam alajk ajuha an-nabijj wa rahmatu llahi wa barakatu as-salam alajna wa ala ibad llahi as-salihin, aszhadu an la ilaha illa llah wa aszhadu anna muhammadan abduhu wa rasuluh ... Allahumma salli ala muhammadin wa ala ali muhammadin kama sallajta ala ibrahima wa ala ali ibrahim wa barik ala muhammadin wa ala ali muhammadin kama barakta ala ibrahim wa ala ali ibrahim fi al-alaminnaka hamidun madżid [Cała cześć, wszystkie modlitwy, cała świętość należą się wyłącznie Bogu. Pokój z tobą o Proroku i miłosierdzie oraz błogosławieństwo Boże. Pokój nam wszystkim i wszystkim prawdziwym sługom bożym. Wyznaję, iż nie ma Boga prócz Boga Jedyneego i wyznaję, że Muhammad jest jego sługą i Wysłannikiem... O Boże, błogosław Muhammadowi i rodzinie Muhammada, tak jak błogosławiliś Ibrahimowi i rodzinie Ibrahima. Bądź łaskawy dla Muhammada i rodziny Muhammada, tak jak

byłeś łaskawy dla Ibrahima i jego rodziny. Ty jesteś godny sławy i chwały]”. Potem należy chronić się u Boga przed czterema rzeczami: „Allahumma inni auzu bika min azab dżahannam wa min azab l-kabr wa min fitna l-mahja wa l-mamat wa min szarr fitna l-masih d-dadżdżal [O Boże! Chronię się u Ciebie przed karą Gehenny, karą grobową, nieszczęściami od żywych i zmarłych oraz zła fałszywego mesjasza]”. Potem możesz prosić Allaha (ﷻ), o co chcesz.

12- Wykonuje się ruch głową w prawo i w lewo. Przy skierowaniu głowy w stronę prawą wypowiada się salam: „as-salam alajkum wa rahmatullah”. Tę samą formułkę wymawia się po skierowaniu głowy w lewo. Modlitwa kończy się salamem.

13- jeśli modlitwa składa się z trzech cykli modlitewnych (modlitwa maghrib) lub czterech cykli (modlitwy zuhr, asr i isza), postępuje się inaczej niż w modlitwie składającej się z dwóch cykli. Po słowach z „taszahhud”: „aszhadu anna la ilaha illa allah... abduhu wa rasuluh” powstaje się z przysiadu i wykonuje kolejne cykle trzeci, albo trzeci i czwarty. Podczas powstawania wypowiada się „Allah akbar” i podnosi dłonie do wysokości płatków uszu lub barków. Ręce kładzie się w taki sam sposób jak opisano wyżej, recytuje się surę al-Fatiha. Kolejne czynności w każdym cyklu są identyczne z opisanymi powyżej. Modlitwę kończy wypowiedzenie „taszahhud” w przysiadzie i danie salamu na prawo i lewo.

Oprócz modlitw obowiązkowych są też modlitwy zaliczane do Sunny, czyli towarzyszące modlitwom obowiązkowym. Są to modlitwy, które pomnażają dobre zyski i wynoszą na wyższe stopnie oraz naprawiają niedociągnięcia w modlitwach obowiązkowych. Zostały wymienione w tabeli. Modlitwy nadobowiązkowe można wykonywać o każdej

porze, chyba, że jest pora, w której modlitwa jest zakazana przez islam:

- po modlitwie fadžr, aż do wzniesienia się tarczy słonecznej nad horyzont na wysokość krótkiego kija od włóczni.
- w momencie przechodzenia słońca przez zenit.
- po modlitwie asr do pory modlitwy maghrib.

Do modlitw Sunny zalicza się także modlitwa zwana „łitr”, jest to ostatnia modlitwa w nocy przed snem, lub przed modlitwą fadžr.

Łudu (ablucja rytualna)

Zanim przystąpi się do modlitwy konieczne jest wykonanie ablucji. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Modlitwa bez oczyszczenia nie jest przyjęta [przez Boga], ani datek z rzeczy przywłaszczonych też nie jest przyjęty.” (Sahih Muslim, hadis nr. 224)

Allah (ﷻ) mówi:

﴿O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do modlitwy, to obmyjcie wasze twarze i ręce aż do łokci; przetrzyjcie lekko wasze głowy, a nogi myjcie - aż do kostek.﴾ (Kur'an 5:6)

Sposób, w jaki wykonuje się ablucję (łudu):

Himran służący Uthaman ibn Affan (رضي الله عنه) powiedział:

„Widziałem Uthmana, który wykonał łudu w następujący sposób: trzy razy umył dłonie. Wypłukał usta i nos. Umył twarz trzy razy. Trzy razy umył ręce do łokci, najpierw lewą, potem prawą. Potarł po głowie wilgotnymi dłońmi. Umył trzy razy

stopy, najpierw prawą, potem lewą. Po zakończeniu ładu powiedział: widziałem jak Prorok wykonywał ładu w taki sposób, w jaki go wykonałem. Powiedział, że kto wykona w ten sposób ładu i pomodli się dwa rakaty, podczas których jest skupiony, temu przebaczone będą przeszłe grzechy."

(Sahih al-Buchari, hadis nr.1832)

- 1- **wyraż w sercu intencję wykonania ablucji, która usunie skalanie, świadczy za tym hadis:**

„Czyny są związane z intencjami, każdemu należy się to, do czego miał intencję..."

(Sahih al-Buchari, hadis nr.1)

- 2- **w momencie rozpoczęcia ablucji powiedz: bismillah", bo Prorok (ﷺ) powiedział:**

„Nie wykonał modlitwy, kto nie miał ładu, a ładu nie było ważne, jeśli nie zostało poprzedzone wspomnieniem Boga."

(al-Mustadrak, hadis nr.519)

- 3- **umyj na początku dłonie trzy razy. Aws ibn Aws ath-Thakafi (رضي الله عنه) powiedział:**

„Widziałem jak podczas ładu Prorok trzy razy polewał wodą. Spytano: Co polewał? Odparł: Umył dłonie trzy razy."

(Ahmed, hadis nr.16225)

- 4- **trzy razy opłucz usta i opłucz nos w ten sposób, że lekko wciągasz i wydmuchujesz wodę. Wykonuj te czynności lewą dłonią.**
- 5- **trzy razy obmyj twarz (twarzą jest obszar od czubka czoła do podbródka i od jednego ucha do drugiego).**
- 6- **trzy razy umyj ręce od palców po łokcie; najpierw prawą, później lewą. Staraj się, aby woda dotarła nawet pod pierścioneł, jeśli go masz.**

- 7- **potrzyj** dłońmi jeden raz głowę. Dłonie muszą być uprzednio zwilżone. Pocieranie zaczyna się od czoła, a kończy na karku i z powrotem.

"Abd Allah ibn Zajd (ﷺ) przekazał, że Prorok (ﷺ) pocierał wilgotnymi dłońmi głowę, z przodu i z tyłu. Przeciągał dłońmi od przodu głowy, do karku i od karku do przodu głowy." (Sahih al- Buchari, hadis nr.183)

Potem wprowadź palce wskazujące dłoni do obu uszu, a kciukami potrzyj po płatkach uszu. Ibn Abbas (رضي الله عنه) przekazał:

„Prorok(ﷺ) pocierał głowę i uszy jeden raz”. W innej relacji: „Potem pocierał głowę dłońmi, wprowadzał palce wskazujące do uszu, a kciukami przeciągał po płatkach uszu, a palcami wskazującymi po wewnętrznej części uszu.” (Abu Da’ud, hadis nr.135)

- 8- **trzy razy** umyj stopy, zaczynając od palców, a kończąc na kostkach. Abu Hurajra (رضي الله عنه) przekazał, że Prorok (ﷺ) powiedział:

„Strzeżcie kostki nóg przed ogniem.”

(Sahih Muslim, hadis nr.242)

W ablucji wymaga się zachowania kolejności. Świadczy za tym werset z Kur’anu zacytowany wcześniej. Należy wykonać ablucję bez przerw, tak żeby woda nie zdążyła wyschnąć.

"Umar (رضي الله عنه) przekazał, że Prorok (ﷺ) zobaczył na wierzchu czyjejs stopy brud wielkości dużej monety. W związku z tym, Prorok(ﷺ) nakazał powtórzyć ablucję i modlitwę." (Abu Da’ud, hadis nr.175)

Zanim zaczniesz ablucję powinienesz zdjąć z ciała przedmioty, które uniemożliwiają dotarcie wody do skóry (np. szminka, lakier, lub zegarek). Czystość rytualna jest ważna, dopóki nie zostanie zniesiona przez jakiś czynnik:

oddanie moczu, kału, puszczenie wiatrów, wypływ spermy, wypływ innych śluzów z intymności, wypływ krwi pozamiesiączkowej, spożycie mięsa wielbłądziego, dotknięcie intymności dłonią lub głęboki sen.

Obowiązek dawania jałmużny

Jałmużna jest określana, jako coś, co należne jest Allahowi (ﷻ). Tzn., że muzułmanin ma obowiązek odprowadzenia dla braci i sióstr w wierze, którzy są w biedzie i potrzebie, pieniędzy, aby w ten sposób ustrzec ich przed żebraniem:

«Zostało im nakazane tylko, aby czcili Boga, wyznając szczerze Jego religię - tak jak hanifowie odprowadzali modlitwę i dawali jałmużnę. To jest religia prawdziwa.» (Kur'an98:5)

Cele jałmużny:

- **oczyszczenie** duszy ze złych przywar: skąpstwa, zachłanności, ukochania doczesności i poświęcaniu się wyłącznie konsumpcji posiadanych dóbr.
- **oczyszczenie** serc biedoty z zawiści do bogatych.
- kształtowanie** dobrych cech u muzułmanina: dobroczynność, hojność i empatia.
- **wyalienowanie** biedy, która może być przyczyną kradzieży, zabójstw i naruszania dóbr osobistych. Jałmużna pozwala ożywić ducha solidarności społecznej.
- **wspomaga** w krzewieniu wiary w Allaha (ﷻ) i Jego religii na świecie, przez uczenie jej muzułmanów i prezentowanie niemuzułmanom.

Warunki, których spełnienie czyni jałmużnę obowiązkową

- 1- posiadanie majątku równo wartego 85 g złota i wyżej, z którego należy odprowadzić jałmużnę. Jeśli oddanie jałmużny może spowodować uszczerbek w podstawowych środkach do życia (pożywienie, picie, ubranie i mieszkanie), to obowiązek jałmużny nie istnieje.
- 2- upływanie roku kalendarzowego, w ciągu, którego wartość majątku nie ulegnie zmianie.

Osoby mające prawo do pobierania jałmużny

Allah(ﷻ) wymienił osoby uprawnione do pobrania jałmużny:

«Jałmużny są tylko dla ubogich i biedaków, i tych, którzy przy nich pracują, i dla tych, których serca zostały pozyskane, i na wykup niewolników, i dla dłużników, i na drodze Boga, i dla podróżnego. To jest obowiązek nałożony przez Boga! Bóg jest wszechwiedzący, mądry!..» (Kur'an 9:60)

Należy pamiętać, że:

- rzeczy** wykorzystywane na co dzień (mieszkanie, wyposażenie mieszkania, pojazdy) nie są wliczone do wartości majątku, z którego odprowadza się jałmużnę.
- rzeczy** wypożyczone nie są wliczane do wartości majątku, z którego odprowadza się jałmużnę.

Obowiązek postu w Ramadanie

Post przez jeden miesiąc w roku jest obowiązkiem. Dotyczy on osób dorosłych i zdrowych psychicznie. W poście chodzi o powstrzymanie się od tego, co czyni post nieważnym: od jedzenia, picia i współżycia seksualnego. Post trwa od

jutrzenki do zachodu słońca. Post jest czynem, który poprzedza intencja. Allah (ﷻ) mówi:

﴿O wy, którzy wierzyacie! Jest wam przepisany post, tak jak został przepisany tym, którzy byli przed wami - być może, wy będziecie bogobojni.﴾

(Kur'an 2:183)

W poście nie chodzi wyłącznie o powstrzymanie się od rzeczy materialnych, lecz także o powstrzymanie się od spraw niematerialnych: kłamstwa, obgadywania, plotek, oszustw, podstępstw, pustej gadaniny, itp. Poza Ramadanem takie zachowania są zakazane, i tak też winno być podczas Ramadanu, a nawet zakaz w tym czasie jest silniejszy. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto nie porzuci słownego i czynnego kłamstwa, to na nic Bogu z tego, że człowiek nie je i nie pije.”

(Sahih al- Buchari, hadis nr.1804)

Cele postu:

-kształtowanie duszy do unikania pożądań, a nawet myśli o nich.

-odciąganie duszy od złego słowa i złego czynu. Prorok (ﷺ) powiedział:

„W dniu postu nie możecie przeklinać, ani podnosić głosu. Jeśli ktoś was podczas postu przeklina, albo napastuje, to mówcie: Poszczę.”

(Sahih al- Buchari, hadis nr. 1805)

-odczucie potrzeb ludzi biednych, co owocuje charytatywnością i opieką nad potrzebującymi.

Post nie obowiązuje następujące osoby: kobiet w okresie krwawienia miesięczkowego, w okresie połogu, aż do ustania krwawienia. Od ustania krwawienia, obowiązuje kobietę

kąpiel rytualna i odrobienie dni, w których nie pościła. Także chory lub podróżny, może przerwać post, a później odrobić te dni, w których nie pościł.

Obowiązek pielgrzymki

Pielgrzymka to podróż do Domu Allaha (ﷻ), aby w określonym czasie i miejscu wykonać specyficzne akty pielgrzymkowe. Ten obowiązek obejmuje osoby obu płci, wykazujące się zdrowym rozumem i pełnoletnie. Pielgrzymkę wykonuje się raz w życiu. Obowiązek jest warunkowany rzeczywistą możliwością odbycia pielgrzymki (zdrowie i pokrycie kosztów). Przewlekła choroba lub brak środków do życia są powodem braku obowiązku pielgrzymki. Allah (ﷻ) powiedział:

«Na ludziach ciąży obowiązek względem Boga - na tych, którzy mają ku temu środki - odprawienia pielgrzymki do tego Domu. A kto nie wierzy...Zaprawdę, Bóg jest bogaty, ponad światami!».» (Kur'an 3:97)

Cele pielgrzymki

-umożliwienie pomnożenia dobrych zasług u Allaha (ﷻ). Za pobożną pielgrzymkę nagrodą jest raj. Abu Hurajra (رضي الله عنه) przekazał, że Wysłannik (ﷺ) rzekł:

„Dwie umry są pokutą za grzechy, które popełniło się pomiędzy nimi, a za pobożną pielgrzymkę nagrodą jest raj.” (Sahih al- Bucharī, hadis nr.1683)

-urzeczywistnienie jedności muzułmańskiej, gdyż muzułmanie zwracają się do Allaha (ﷻ) w jednym miejscu i czasie, ubrani w podobne szaty, wykonują te same czynności, nie widać różnic społecznych. Jeśli czymś się różnią, to

bogobojnością. Pielgrzymka potwierdza braterstwo religijne i jedność uczuć.

-pobudzenie i motywowanie muzułmanów do hojności.

-oczyszczenie z grzechów. Abu Hurajra (رضي الله عنه) słyszał, że Wysłannik (ﷺ) mówił:

„Kto odbył pielgrzymkę, podczas której nie przeklinał i nie zgrzeszył, powrócił z niej jak nowonarodzony.”

(Sahih al- Buchari, hadis nr.1723)

Opis pielgrzymki

Najlepszą formą pielgrzymki jest ta nazywana „tamattu”.

-zaczyna się od sakralizacji, przed 8 dniem zu al-hidżdża, na drodze do Mekki, w jednym z miejsc zwanych „mikat”. Sakralizację obwieszcza się w słowach „labbajik allahumma umra mutamattia biha ila al-hadždż [Oto jestem o Boże aby wykonać umrę, a później hadždż]”.

-po przybyciu do Mekki, okrąża się Kaabę³ i chodzi między wzgórzami Safa i Marwa co należy do umry. Po wykonaniu tych aktów, goli się włosy na głowie lub ścina. Kobieta ścina kawałek włosów wielkości opuszka palca.

-rano w dniu 8 zu al-hidżdża zwanym „tarhijja”, dokonuje się sakralizacji w miejscu pobytu, a stamtąd udaje się do doliny Mina. Tam wykonuje się skracając modlitwy zuhr, asr, maghrib, isza i fadżr, bez ich łączenia.

-po wschodzie słońca, w dniu zwanym „arafat”, z Mina pielgrzymi udają się na wyżynę Arafat. Po przejściu słońca przez zenit, wykonuje się skrócone i połączone razem modlitwy zuhr i asr. Po modlitwach należy poświęcić się wspominaniu Boga i kierowaniu do Niego prośb.

³ Kaba to pierwszy dom wzniesiony ku czci Boga. Wzniesli go Ibrahim i Ismail. W Koranie: „Pierwszy dom dla Boga na Ziemi to ten, który jest w Bekce”.

-po zachodzie słońca w dniu 9, pielgrzymi udają się na przełęcz Muzdalifa. Tam wykonują modlitwy maghrib i isza, skracając je i łącząc. Nocują na tej przełęczy, a o jutrzence, modlą się modlitwą fadžr, poprzedzoną azanem i ikamą. Po modlitwie poświęcają się wspominaniu Boga i prośbom.

-pielgrzymi udają się do doliny Mina przed wschodem słońca. Tam obrzucają ostatnią stellę (dżamara al-akaba) 7 kamykami, wypowiadając podczas rzucania każdego kamyka „Allahu akbar”. Każdy kamyk musi być wielkości fasoli.

-po kamienowaniu, jest czas na złożenie ofiary, ogolenie włosów na głowie, lub ich skrócenie. Ogolenie jest lepsze. Kobieta obcina z włosów głowy odcinek na wielkość opuszka palca i nie musi się strzyc.

-pielgrzymi dokonują pierwszej desakralizacji, można założyć zwykłe ubranie i wszystko jest dozwolone, oprócz współżycia seksualnego.

-pielgrzymi udają się do Mekki, gdzie wykonują krążenia wokół Kaaby i chodzą między Safa i Marwa. Po wykonaniu tych aktów, powracają do Miny, tam nocują dwie noce 11 i 12. Po przejściu słońca przez zenit, obrzuca się kamykami trzy stelle. Zaczyna się od małej, później średnia i duża. Każdą stellę obrzuca się 7 kamykami. Przy rzucaniu każdego kamyka wypowiada się „Allahu akbar”.

-jeśli pielgrzymi się spieszą do powrotu, mogą opuścić Minę, a ci, którzy się nie spieszą, mogą jeszcze zostać na noc 13 dnia w Mina i po przejściu słońca przez zenit obrzucić trzy stelle w sposób opisany wcześniej.

-jeśli pielgrzym chce opuścić Mekkę i udać się do swego kraju, wykonuje okrażenie pożegnalne wokół Kaaby. Tak kończy się pielgrzymka. Kobiety będące w okresie krwawienia miesięczkowego i położu nie muszą wykonywać tego okrażenia.

Bracie i siostro!

Kulty w islamie są obowiązkiem każdego muzułmanina i muzułmanki – dotyczą osób cechujących się pełnoletnością i o zdrowym rozumie. Wykonywanie kultów jest powodem dostąpienia raju, po okazaniu przez Allaha (ﷻ) miłosierdzia. Pewien beduin przyszedł do Proroka (ﷺ) z zapytaniem:

„Proroku powiedz, jakie modlitwy przepisał Bóg? Powiedział: Pięć modlitw dziennie, a reszta to nadobowiązkowe. Spytał: Jakie posty mi przepisał? Odparł: Post w miesiącu Ramadan, inne są nadobowiązkowe. Pytał: Jakie jałmużny mi przepisał? Prorok opowiedział mu o głównych kultach islamu (sza’air al-islam). Po wysłuchaniu tego zadeklarował: Na Tego, który zaszczycił cię prorocstwem, nie wykonam nic, co nadobowiązkowe, ani nie zaniedbam niczego, co obowiązkowe. Prorok, gdy usłyszał te słowa powiedział: „Jeśli mówić prawdę, będzie szczęśliwy”, albo miał powiedzieć: „Wejdzie do raju, jeśli powiedział prawdę.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.1792)

Skutki duchowe i społeczne urzeczywistnienia kultu dla Allaha (ﷻ)

-osiągnięcie szczęścia przez wiernych w życiu doczesnym i wiecznym;

﴿Zaś szczęśliwy będzie ten, kto się oczyści i będzie wspominał imię swego Pana, i modlił się.﴾

(Kur’an 87:14-15)

-wzmocnienie sił cielesnych i duchowych, co jest wynikiem zbliżenia do Stwórcy i wzywania Go:

«Zaprawdę, Bóg jest z tymi, którzy są bogobojni, z tymi, którzy czynią dobro!».» (Kur'an 16:128)

-pomoc Boża i obdarzenie siłą wiernych przez Allaha (ﷻ):

«Bóg pomoże z pewnością tym, którzy Jemu pomagają. Zaprawdę, Bóg jest Mocny, Potężny! i tym, którzy - jeśli umocnimy ich na ziemi - odprawiają modlitwę, dają jałmużnę, nakazują to, co jest dobre, a zakazują tego, co jest naganne. Do Boga należy ostateczny wynik wszystkich spraw!».»

(Kur'an 22:40-41)

-osiągnięcie więzi braterskiej, współpracy i bezpieczeństwa społecznego pośród członków społeczeństwa muzułmańskiego:

«A wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są dla siebie nawzajem przyjaciółmi. Oni nakazują sobie to, co uznane, a zakazują sobie tego, co naganne. Oni odprawiają modlitwę i dają jałmużnę, są posłuszni Bogu i Jego Posłańcowi. Tym Bóg okaże miłosierdzie. Zaprawdę, Bóg jest potężny, mądry!».»

(Kur'an 9:71)

-osiągnięcie stopnia przewodnictwa Allaha (ﷻ):

«O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie się obawiać Boga, to On da wam zdolność rozróżnienia i odpuszcza wam wasze złe czyny, i przebaczy wam. Bóg jest władcą łaski ogromnej!».»

(Kur'an 8:29)

-obfitość łask i zdjęcie trosk z wiernych odprawiających kultu:

«A temu, kto się boi Boga, On przygotowuje jakieś wyjście; i da mu zaopatrzenie stąd, skąd on się nawet nie spodziewa.».» (Kur'an 65:2-3)

-pomnażanie dobrych zasług i zmazanie złych uczynków:

«I temu, kto wierzy w Boga i pełni dobre uczynki - On odpuści jego złe czyny i wprowadzi go do Ogrodów, gdzie w dole płyną strumyki. Tacy pozostaną tam, nieśmiertelni, na zawsze. To jest osiągnięcie ogromne!».» (Kur'an 64:9)

Nakazy muzułmańskie

Droga postępowania, po której kroczy muzułmanin i muzułmanka w relacjach ze społeczeństwem i jednostkami została opisana w dwóch hadisach:

„Wystrzegaj się tego, co zakazane (maharim), a będziesz najpobożniejszym z ludzi. Bądź zadowolonym z tego, co Bóg ci przeznaczył, a będziesz najbogatszym z ludzi. Bądź dobrym dla sąsiada, a będziesz bezpiecznym przez wiarę. Pragnij dla innych tego, co tobie miłe, a będziesz muzułmaninem. Nie śmiej się ponad miarę, bo śmiech ma to do siebie, że czyni serce martwym.”

(at-Tirmizi, hadis nr.2305)

„Muzułmaninem jest ten, kto nie szkodzi słowem ani czynem innym muzułmanom. Emigrantem jest ten, kto opuścił to, co Bóg zakazał.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.10)

Celem nakazów i zakazów islamu jest stworzenie społeczeństwa spójnego, przepelnionego miłosierdziem i miłością. Prorok(ρ) powiedział:

„Wierni, którzy miłują się nawzajem, są wobec siebie miłosierni i są sobie bliscy, są jak jedno ciało, które kiedy jeden z jego organów choruje to odczuwają tę chorobę inne przez bezsenność i gorączkę.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2586)

Islam jest religią, która nakłania do najlepszych cnót charakteru, a nakazuje stronić od słów i czynów złych:

1-nakazuje wyznawać „jedność Allaha”, a zakazuje bałwochwalstwa:

﴿Zaprawdę, Bóg nie przebacza tego, żeby Mu dodawano współtowarzyszy, lecz On przebacza, komu chce, inne przewinienia. Ale kto dodaje Bogu współtowarzyszy, ten zabłądził zabłądzeniem dalekim.﴾

(Kur'an 4:116)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Trzymajcie się z dala od siedmiu śmiertelnych grzechów (mubikat). Spytano: Posłańcu Allaha, czy możesz je wymienić? Odparł: To przypisywanie Bogu towarzyszy; czary; zabójstwo człowieka, którego życie Bóg uczynił świętym, chyba, że jest po temu powód prawny; korzystanie z lichwy; korzystanie z majątku sieroty; ucieczka z pola walki; oszczerstwa kierowane pod adresem kobiet zamężnych, wiernych i stroniących od cudzołóstwa.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.2615)

2-nakazuje postępować dobrze, a zakazuje niesprawiedliwego trwonienia majątku ludzi: lichwą, kradzieżą, oszustwem i przywłaszczeniem:

﴿O wy, którzy wierzycie! Nie zjadajcie waszych dóbr między sobą nadaremnie, chyba, że to jest handel, za wzajemną zgodą między wami. Nie zabijajcie się! Zaprawdę, Bóg jest dla was litościwy!﴾

(Kur'an 4:29)

3-nakazuje sprawiedliwości, a zakazuje niesprawiedliwości i napastliwości, czyli wrogości okazywanej słownie i czynnie:

«Zaprawdę, Bóg nakazuje: sprawiedliwość, dobroczynność i szczodrobliwość względem bliskich krewnych! On zabrania tego, co bezecne, naganne i występne. On was napomina - być może, wy się opamiętacie!.» (Kur'an 16:90)

4-nakazuje działać na rzecz dobra, a zakazuje działać na rzecz zła:

«Wspomagajcie się wzajemnie w pobożności i bogobożności! Ale nie wspomagajcie się wzajemnie w grzechu i wrogości!.» (Kur'an 5:2)

5-nakazuje chronić życie ludzkie, a zakazuje zabijania, albo przyczyniania się do zabójstwa, chyba, że jest to uzasadnione prawnie:

«Z tego to powodu przepisaliśmy synom Izraela: „Ten, kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorszenia na ziemi, czyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi. A ten, kto przywraca do życia człowieka, czyni tak, jakby przywracał do życia wszystkich ludzi.” Przyszli do nich Nasi posłańcy z jasnymi dowodami, potem jednak wielu z nich popełniało przestępstwa na ziemi.» (Kur'an 5:32)

«A kto zabije wierzącego naumyślnie, to zapłatą dla niego będzie Gehenna, gdzie będzie przebywał wiecznie. Bóg rozgniewał się na niego i przeklął go, i przygotował dla niego karę ogromną.» (Kur'an 4:93)

6-nakazuje okazywać dobroć rodzicom, a zakazuje nieposłuszeństwa wobec nich:

«I postanowił twój Pan, abyście nie czcili nikogo innego, jak tylko Jego; i dla rodziców - dobroć! A

jeśli jedno z nich lub oboje osiągną przy tobie starość, to nie mów im: „precz!” i nie popychaj ich, lecz mów do nich słowami pełnymi szacunku! Pochylaj ku nim skrzydło łagodności, przez miłosierdzie, i mów: „Panie mój, bądź dla nich miłosierny, tak jak oni byli, wychowując mnie, kiedy byłem mały.» (Kur'an 17:23-24)

7-nakazuje utrzymywać więzy pokrewieństwa, a zakazuje ich zrywania:

«Czy, wy może, jeśli się odwrócicie, będziecie mogli szerzyć zgorszenie na ziemi i rozrywać wasze związki pokrewieństwa? Tamci to tacy, których przeklął Bóg, tak, iż uczynił ich głuchymi i oślepił ich spojrzenia.» (Kur'an 47:22-23)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Do raju nie wejdzie, kto zrywa więzy rodzinne.”
(Sahih Muslim, hadis nr.1981)

8-nakazuje zawierać związki małżeńskie i pobudza do trwania w nich. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto z was ma środki finansowe, niechaj wstępuje w związek małżeński. Małżeństwo chroni cnotę. Ten, kto nie ma możliwości zawarcia związku małżeńskiego, niechaj pości, bo to stępień pożądanie.” (Sahih al-Buchari, hadis nr.4779)

Islam zakazuje cudzołóstwa i homoseksualizmu:

«Powiedz: „Mój Pan zakazuje tylko czynów szpetnych, jawnych i skrytych - grzech i gwałt są bezprawiem - i tego, żebyście dodawali Bogu za współtowarzyszy to, czemu nie została przekazana

żadna władza; i tego, żebyście mówili przeciw Bogu, czego nie wiecie.﴾ (Kur'an 7:33)

9-nakazuje chronić majątek sierot i odnosić się do nich dobrze, a zakazuje trwonienia ich majątków:

﴿Zaprawdę, ci, którzy zjadają dobra sierot, popełniając niesprawiedliwość, zjadają to, co w ich trzewiach będzie ogniem; i będą wystawieni na ogień płonący.﴾ (Kur'an 4:10)

Zakazuje także ucisku sierot:

﴿Przeto sieroty - nie uciskaj!﴾ (Kur'an 93:9)

10-nakazuje prawdomówność i prawych świadectw, a zakazuje kłamstw i fałszywych świadectw. Prorok (ﷺ) powiedział trzy razy:

„Czy mam wam wskazać najcięższe grzechy? Odparli: Oczywiście, Pośłańcu Allaha! Powiedział: To dodawanie Bogu towarzyszy i nieposłuszeństwo okazywane rodzicom. Mówiąc to był oparty, lecz szybko zmienił pozycję na wyprostowaną i zaczął powtarzać: „A także kłamliwe słowa”. Powtarzał to tak długo, że zaczęliśmy myśleć, żeby przestał.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.2511)

11-nakazuje składać prawdziwe przysięgi a zakazuje krzywoprzysięstwa:

﴿Zaprawdę, ci, którzy handlują, za niską cenę, przymierzem Boga i swoimi przysięgami, nie będą mieli udziału w życiu ostatecznym i nie przemówi do nich Bóg ani nie spojrzy na nich w Dniu Zmartwychwstania, i nie oczyści ich. Czeka ich kara bolesna!﴾ (Kur'an 3:77)

12-nakazuje dbać o własne życie, zakazuje samobójstwa bezpośredniego lub pośredniego (np. przez używanie alkoholu, narkotyków i papierosów), przez korzystanie z rzeczy, co, do których współczesna medycyna orzekła, że mogą doprowadzić do śmiertelnych chorób:

«Nie zabijajcie się! Zaprawdę, Bóg jest dla was litościwy! A ktokolwiek uczyni to przez wrogość i niesprawiedliwość, to będziemy go palić ogniem. A to jest dla Boga łatwe!.» (Kur'an 4:29-30)

13-nakazuje szanować depozyty, dotrzymywać zobowiązań, a zakazuje niełojalności i sprzeniewierzenia się zobowiązaniom:

«O wy, którzy wierzycie! Nie zdradzajcie Boga i Posłańca, bo wtedy zdradzicie powierzone wam legaty, a przecież wy wiecie.» (Kur'an 8:27)

Wysłannik(ρ) powiedział:

„Trzy cechy, kto je ma, ten jest obłudny, choćby pościł, modlił się i uważał, że jest muzułmaninem: gdy opowiada, to kłamie; gdy obieca, nie spełni obietnicy; a gdy, powierzy się mu coś, to sprzeniewierzy.” (Ibn Hibban, hadis nr.257)

14-nakazuje okazywać miłość i kontaktowanie się z innymi, a zakazuje zrywania kontaktów i tego, co może zrodzić nienawiść (np. zawiść). Prorok(ρ) powiedział:

„Nie nienawidźcie się, nie bądźcie wobec siebie zawistni, nie zrywajcie między sobą. Słudzy boży, bądźcie dla siebie jak krewni - bracia. Nie jest dopuszczalne, aby bracia zrywali ze sobą na dłużej niż trzy dni.” (Sahih al-Buchari, hadis nr.5718)

15-nakazuje okazywania szczodrości, a zakazuje skąpstwa. Prorok(ρ) powiedział:

„Dwie cechy Allah ukochał w człowieku: dobre zachowanie i szczodrość. Dwie cechy Allah znienawidził w człowieku: złe zachowanie i skąpstwo. Jeśli Allah chce dla człowieka dobra, to czyni z niego narzędzie do zaspokajania potrzeb ludzi.”

16-nakazuje oszczędność i gospodarność, a zakazuje rozrzutności niczym niepodyktowanej:

«I dawaj krewnemu, co mu się należy, i biednemu, i podróżnemu; lecz nie rozrzucaj nadmiernie! Zaprawdę, rozrzutni są braćmi szatanów, a szatan jest niewdzięczny względem swego Pana.»

(Kur'an17:26-27)

17-nakazuje bycie wyważonym, a zakazuje fanatyzmu religijnego:

«Allah pragnie dla was to, co łatwe, a nie pragnie dla was tego, co znojne.» (Kur'an 2:185)

Prorok(p) powiedział:

„... strzeżcie się nadgorliwości religijnej. Nadgorliwość religijna doprowadziła do upadku tych, którzy byli przed wami.” (Ibn Hibban, hadis nr.3871)

18-nakazuje bycie skromnym, a zakazuje wywyższania się i pychy.

«Nie odwracaj z pogardą twarzy od ludzi! Nie chodź po ziemi zadufany w sobie! Zaprawdę, Bóg nie miłuje dumnych pyszałków! Niech kroki twoje będą skromne! Zniżaj swój głos! Zaprawdę, najprzykrzejszy głos to głos osłów!.» (Kur'an 31:19)

Prorok(ﷺ) opisał wywyższanie się i trwanie w pysze:

„Nie wejdzie do raju, kto ma w sercu choćby drobinę pychy. Ktoś spytał: A co z człowiekiem, który lubi być dobrze ubranym i obutym? Odparł: Bóg jest piękny i kocha piękno. Istota pychy to odrzucanie prawdy i wywyższanie się nad innych.”

(Sahih Muslim, hadis nr.147)

„Kto ma upodobanie do ciągnięcia swych szat po ziemi, na tego Bóg nie spojrzy w Dniu Zmartwychwstania.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.3465)

19-nakazuje bycie wrażliwym na biedę innych, a zakazuje okazywania radości z nieszczęścia ludzkiego. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto okazuje zadowolenie z krzywdy jaka dotknęła brata muzułmanina, tego dotknie krzywda i doświadczy go Bóg.”

(at-Tirmizi, hadis nr.2506)

20-zakazuje interesowania się cudzymi sprawami. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Oznaką dobrego przyjęcia islamu, jest pozostawienie wszystkiego, co muzułmanina nie dotyczy.”

(Ibn Hibban, hadis nr.229)

21-nakazuje szacunek dla ludzi, a zakazuje pogardzania nimi.

﴿O wy, którzy wierzycie! Niech jedni ludzie nie szydzą z drugih; być może, tamci są lepsi od nich. Ani też kobiety - z kobiet; być może, tamte są lepsze od nich. I nie zniesławiajcie siebie samych; i nie obrzucajcie się wyzwiskami. Jakże złe jest słowo „zepsucie” - po przyjęciu wiary! A ten, kto się nie nawróci - to ci - oni są niesprawiedliwi.﴾ (Kur'an 49:11)

22-nakazuje bycie wyczulonym na naruszenie nakazów religijnych, a zakazuje zniewieścienia. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Trzech nie wejdzie do raju: nieposłuszny wobec rodziców, nieokazujący zainteresowania, z kim spotyka się jego żona i kobiety upodabniające się do mężczyzn.” (al-Mustadrak, hadis nr.244)

23-zakazuje upodabniania się do płci przeciwnej.

"Ibn Abbas(τ) powiedział, że Prorok(p) przeklął tych, którzy upodabniają się do płci przeciwnej."
(Sahih al-Buchari, hadis nr.5546)

24-nakazuje czynić dobro, a zakazuje wypominania go ludziom. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Strzeżcie się od nagłaśniania swojej łaskowości, gdyż to czyni nieważnymi dziękczynienie składane Bogu i zmazuje nagrody. Po tym przeczytał z Kur'anu: ﴿O wy, którzy wierzycie! Nie czyńcie daremną waszej jałmużny przez wyrzuty i obrazę.﴾
(Kur'an 2:264)

25-nakazuje myśleć pozytywnie o innych, a zakazuje szpiegowania i obgadywania.

﴿O wy, którzy wierzycie! Unikajcie wielce podejrzeń. Zaprawdę, niektóre podejrzewania są grzechem! Nie szpiegujcie się wzajemnie! Nie obmawiajcie jedni drugich w ich nieobecności! Czy chciałby któryś z was jeść ciało swego brata, kiedy on umarł? Przecież czulibyście wstręt do tego. Bójcie się Boga! Zaprawdę, Bóg jest przebaczący, litościwy!﴾
(Kur'an 49:12)

26-nakazuje dbać o kulturę wypowiedzi, aby przemawiać takimi słowami, które niosą korzyść jednostce i społeczeństwu, a stronić od słów, które nie przynoszą żadnych pozytywnych korzyści. Muaz ibn Dżabal (رضي الله عنه) spytał:

„Proroku Allaha, czy zostaniemy rozliczeni za to, co mówimy? Odparł: Oby matka cię straciła, czy nie jest tak, że ludzie są rzucani twarzami w Ogień – albo na nosy – za to, co powiedziały ich języki?!.”

(at-Tirmizi, hadis nr.2616)

27-nakazuje dobroć dla sąsiada, a zakazuje jego krzywdzenia. Prorok (ﷺ) powtórzył trzykrotnie:

„Na Boga, nie wierzy!” Spytano, kogo ma na myśli? Odparł: „To ten, którego sąsiad nie jest bezpieczny przed jego przewrotnością.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.5670)

28-nakazuje towarzyszyć ludziom dobrym, a stronić od ludzi złych. Wysłannik (ﷺ) powiedział:

„Dobrego przyjaciela i złego przyjaciela można przyrównać do sprzedawcy perfum i do dmącego w piec kowalski. Ze sprzedawcy perfum masz kilka korzyści: albo zostaniesz przez niego obdarowany, albo kupisz od niego perfumy, albo zadowolisz się samym pięknym zapachem. Przez dmącego w piec spalisz sobie ubranie, albo będziesz musiał znosić przykry zapach.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2628)

29-nakazuje naprawę stosunków międzyludzkich, a zakazuje wzbudzania wrogości.

﴿Nie ma żadnego dobra w ich licznych tajnych rozmowach, z wyjątkiem głosu tego, kto nakazuje jałmużnę albo - słuszne postępowanie, albo - zgodę między ludźmi. A kto tak czyni, bardzo pragnąc przypodobać się Bogu - to My mu damy nagrodę ogromną.﴾

(Kur'an 4:114)

30-nakazuje pouczać, a zakazuje ukrywania pouczeń. Prorok (ﷺ) rzekł:

„Religia to rada. Spyaliśmy: Dla kogo rada? Odparł: Dla Boga, dla Jego księgi, dla Posłańca, dla przywódców muzułmanów i pozostałych muzułmanów.” (Sahih Muslim, hadis nr.55)

31-nakazuje pomagać muzułmanom w ciężkich chwilach i dochowywać w tajemnicy ich nieczne postęпки. Prorok (ﷺ) rzekł:

„Kto tchnie nowego ducha w zmartwionego wiernego, tego Bóg uchroni od zmartwień w Dniu Zmartwychwstania. Kto wyciągnął kogoś z tarapatów finansowych, temu Bóg uczyni lekkimi to i przyszłe życie. Kto spuści zasłonę milczenia na to, co złego uczynił muzułmanin, na tego Bóg spuści zasłonę milczenia w tym i przyszłym życiu. Dopóki człowiek pomaga bratu w religii, dopóty Bóg pomaga jemu.” (Sahih Muslim, hadis nr.2699)

32-nakazuje cierpliwość, a zakazuje denerwowania się.

﴿My doświadczymy was nieco strachem, głodem i utratą dóbr, życia i owoców. Głoś radosną wieść cierpliwym! Tym, którzy - kiedy dosięgnie ich nieszczęście - mówią: „Zaprawdę, do Boga, i zaprawdę, do Niego powrócimy!” Oto ci, nad którymi jest błogosławieństwo ich Pana i miłosierdzie! Tacy są prowadzeni drogą prostą!﴾
(Kur'an 2:155-157)

33-nakazuje przebaczać i zakazuje mściwości.

﴿I na wyścigi spieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana i ku Ogrodowi - którego rozległość jest jak

niebiosa i ziemia - przygotowanemu dla ludzi bogobojnych; dla tych, którzy rozdają, i w radości, i w utrapieniu; dla tych, którzy powstrzymują gniew i przebaczą ludzom; - a Bóg kocha ludzi czyniących dobro.﴾ (Kur'an 3:133-134)

34-nakazuje bycie miłosiernym, a zakazuje szorstkości w obyciu. Prorok (ﷺ) rzekł:

„Ci, którzy okazują miłosierdzie, nad tymi zlituje się Miłosierny. Litujcie się nad ludźmi, a Ten, który jest w niebie okaże wam litość.”

(Sunen abu Da'ud, hadis nr.4941)

35-nakazuje okazywać delikatność, a zabrania bycia oschłym. Wysłannik (ﷺ) powiedział:

„Tam, gdzie jest delikatność, tam jest piękno, a gdzie nie ma delikatności, tam nie ma piękna.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2594)

36-nakazuje odpłacać za zło dobrem, a zakazuje płacić złem za zło.

«Dobry czyn i zły czyn nie są równe. Odsuwaj więc gorszy czyn tym, co jest lepsze. Wtedy ten, który jest tobie wrogiem będzie jak bliski przyjaciel.﴾

(Kur'an 41:34)

37-nakazuje nauczać religii, a zakazuje ukrywać nauki. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kogo spytano o wiedzę religijną, a on ją zataił, tego przyprowadzi się w Dniu Zmartwychwstania w ułudzie z ognia.” (al-Mustadrak, hadis nr.344)

38-nakazuje głosić i nauczać dobra, a zakazywać zła. Tę regułę należy stosować w życiu mając na względzie osobiste możliwości. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto z was zobaczy coś złego, niechaj zmieni zło w dobro czynem. Jeśli nie może zmienić czynem, niechaj zmieni słowem. Jeśli nie może słowem, to w sercu, a to najśłabsza wiara.” (Sahih Muslim, hadis nr.49)

Islam zakazuje:

- 1- spożywać alkoholu i innych używek mających podobne działanie na umysł, jak alkohol:

«O wy, którzy wierzycie! Wino, majsir, bałwany i strzały wróżbiarskie - to obrzydliwość wynikająca z dzieła szatana. Unikajcie więc tego! Być może, będziecie szczęśliwi! Szatan chce tylko rzucić między was nieprzyjaźń i zawiść przez wino i majsir i odwrócić was od wspominania Boga i od modlitwy. Czyż wy nie zaprzestaniecie!.» (Kur'an 5:90-91)

- 2- spożywanie mięsa z padliny i wieprzowiny oraz innych rodzajów pokarmów wymienionych w Kur'anie:

«Zakazane wam jest: padlina, krew i mięso świni; to, co zostało poświęcone na ofiarę w imię czegoś innego niż Boga; zwierzę zaduszone, zabite od uderzenia, zabite na skutek upadku, zabite na skutek pobudzenia i to, które pożerał dziki zwierz - chyba, że zdołaliście je zabić według rytuału - i to, co zostało ofiarowane na kamieniach. I nie wolno wam się dzielić, wróżąc za pomocą strzał, bo to jest bezbożnością.» (Kur'an 5:3)

- 3- spożywanie zwierząt, które nie zostały ubite w sposób rytualny.

«Nie jedzcie tego, nad czym nie wymieniono imienia Boga! Na pewno byłoby to bezbożnością!.»

(Kur'an 6:121)

- 4- spożywanie zwierząt mających kły (lwy, tygrysy, wilki, itp.) lub ptaków mających szpony (jastrząb, itp.)
- 5- mięso, które nie pochodzi od żydów i od chrześcijan, jest traktowane jak padlina, a więc nie można go spożywać.
- 6- rzeczy, które są w sposób oczywisty szkodliwe dla organizmu.

«Nie popełniajcie samobójstwa, Bóg jest wobec was miłosierny!».» (Kur'an 4:29)

- 7- ubieranie się w jedwabne ubrania i noszenie złota. Ten zakaz dotyczy mężczyzn. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Jedwab mogą nosić kobiety muzułmańskie, a nie mogą go nosić mężczyźni.” (Ahmad, hadis nr.19662)

Codzienna etykieta muzułmańska, prośby do Allaha (ﷻ) i wspominanie Go

- 1) wypowiedzianie imienia Bożego przed piciem i posiłkami, a pochwała Boga po zakończeniu. Spożywanie potraw, które stoją najbliżej i jedzenie ich prawą ręką. Lewą dłoń używa się do kontaktu z tym, co skalane. Umar ibn Abi Salama (رضي الله عنه) powiedział:

„Byłem pasierbem Posłańca Allaha. Gdy siadaliśmy do posiłku, ręką sięgałem po wszystko, co było w misce. Prorok pouczył mnie w związku z tym: Chłopcze, wypowiedz imię Boże, jedz prawą ręką i tylko to, co masz przed sobą.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.5061)

- 2) szacunek dla każdego posiłku.

"Prorok nie narzekał na żaden posiłek. Jeśli mu smakował jadł, a jeśli mu nie smakował, to nie jadł."

(Sahih al-Buchari, hadis nr.5093)

- 3) prośba o pozwolenia wejścia, choć należy unikać domagania się pozwolenia.

﴿O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów, które nie są waszymi domami, zanim nie poprosicie o pozwolenie i zanim nie pozdrowicie ich mieszkańców: „Pokój wam!”.﴾ (Kur'an 24:27)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Trzy razy prosi się o pozwolenie, jeśli nie zostanie się pozwolenia, to trzeba zrezygnować.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2154)

- 4) pozdrawianie salamem tych, których znasz i tych, których nie znasz. Pokojowe pozdrowienie rodzi miłość. Prorok (ﷺ) rzekł:

„Nie wejdziecie do raju, dopóki nie uwierzycie. A nie uwierzycie, dopóki nie pokochacie się. Czy mam wam pokazać, dzięki czemu możecie się pokochać? To pozdrawianie się salamem.”

(Sahih Muslim, hadis nr.54)

- 5) pozdrawianie się w sposób najlepszy, jaki można.

﴿Kiedy kierują do was pozdrowienie, to wy jeszcze piękniej pozdrowcie albo oddajcie to pozdrowienie. Zaprawdę, Bóg podlicza każdą rzecz!.﴾ (Kur'an 4:86)

- 6) unikanie ziewania. Prorok (ﷺ) rzekł:

„Ziewanie pochodzi od szatana. Kiedy komuś z was zachce się ziewać, niechaj powstrzymuje się od niego. Kiedy ktoś z was wyda głos podczas ziewania, to szatan się z niego zaśmieje.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.3115)

7) po kichnięciu należy powiedzieć: „al-hamd lillah [chwała i podzięką Bogu]”. Abu Hurajra (رضي الله عنه) powiedział, że Prorok (ﷺ) podczas kichania zakrywał usta i starał się ściszyć odgłos kichnięcia. Prorok(ﷺ) powiedział:

„Kiedy ktoś z was kichnie, niechaj powie ‘al-hamd lillah’ [chwała i podzięką Bogu]. A jeśli ktoś mu towarzyszy, niechaj powie: ‘jarhamuk Allah’ [niechaj Bóg się zlituje nad tobą]. Ten, kto kichał, niechaj mu odpowie: ‘jahdikum Allah wa juslih balakum’ [Poprowadzi was Bóg i poprawi wasz umysł].”
(al-Buchari, hadis nr.5870)

„Z tego, co przekazał Abu Hurajra(رضي الله عنه), że kiedy Prorok(ﷺ) kichał to zakrywał usta swoją ręką lub swoim ubraniem w ten sposób ścisząc odgłos kichnięcia.”
(at-Tirmizi, hadis nr.2745)

8) unikanie w towarzystwie wydawania odgłosu wynikającego z przejedzenia się. Prorok (ﷺ) powiedział do człowieka, który w jego obecności wydawał takie odgłosy:

„Przestań tak robić! Ci, którzy są najbardziej nasyceni w doczesności, w Dniu Zmartwychwstania będą najbardziej odczuwać głód.”

(at-Tirmizi, hadis nr.2478)

9) zachować wyważenie w żartach, aby nikogo nimi nie urazić, oraz żartować tak, aby nie było w nich kłamstw, które wzbudzają u ludzi śmiech. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Niechaj nikt z was nie przywłaszcza własności kogoś, na serio, albo na żarty.” (Abu Da'ud, hadis nr.5003)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Biada temu, który podczas rozmowy kłamie, aby rozśmieszać innych, biada jemu i jeszcze raz biada.”

(Abu Da'ud, hadis nr.4990)

- 10) przed snem wypowiada się imię Boże i kładzie się do snu na prawym boku.

„Huzajfa ibn al-Jaman(τ) przekazał, że gdy Prorok(p) kład się na posłaniu mówił: ‘bismika amutu wa ahja’ [W Twoje imię żyję i umieram]. Po śnie mówił: ‘al-hamd lillah l-lazi ahjana ba’da ma amatana wa ilajhi n-nuszur’ [Chwała i podzięka Bogu, który obudził nas po śnie i u Niego zostaniemy zebrani].”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.5953)

- 11) przed stosunkiem seksualnym wypowiada się formułę. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Ten, kto chce współżyć z żoną wypowiada: ‘allahumma džannibna sz-szajtana wa džannib sz-szajtana ma razaktana’ [O Boże, uchron nas od szatana i od tego, w co nas obdarzyłeś];jeśli Bóg im przeznaczył dziecko, to będzie ono ochronione.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.141)

- 12) starać się zachowywać w tajemnicy, jak wygląda współżycie seksualne. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Najgorsze małżeństwa w dniu Zmartwychwstania to te, które rozpowiadają o tym jak współżyli ze sobą nocą.”

(Sahih Muslim, hadis nr.1437)

- 13) po wyjściu z domu wypowiada się formułę. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Kto wypowiedział, gdy wychodził z domu: ‘bismi Allah tałakkaltu ala Allah ła la hałla wa la kułłata

illa billah' [W imię Boga ufam Bogu, nie ma mocy i potęgi poza Bogiem]; powiedziane mu będzie ochronił się i oddali się od niego szatan."

(at-Tirmizi, hadis nr.3426)

- 14)** Podczas odwiedzin u chorego prosić Allaha (ﷻ) o jego wyzdrowienie tak, jak to czynił Prorok (ﷺ).

"Gdy odwiedzał chorego, siadał przy jego głowie i wypowiadał siedem razy: 'asal Allah l-azim rabb l-arsz l-azim an jaszfik' [Proszę Boga potężnego, Pana tronu wielkiego, aby cię uzdrowił]. Jeśli w jego losie było zapisane życie, został uzdrowiony."

(Ibn Hibban, hadis nr.2975)

- 15)** wchodzenie do toalety najpierw lewą nogą. Przed udaniem się do toalety wypowiada się:

„Allahumma inni auzu bika min l-chubs wa l-chabais [O Boże, chronię się u Ciebie przed złem i brudem]."

(Al-Buchari, hadis nr. 142)

„Wychodzi się z toalety prawą nogą i mówi: „ghufranak [Przebacz mi]"

(Ibn Hibban, hadis nr. 1444)

Uwagi ogólne

- przyjęcie islamu oznacza, że Allah (ﷻ) zmazuje wszystkie grzechy popełnione przed przyjęciem islamu. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Czyż nie wiesz, że islam zmazuje to, co było wcześniej?!” (Sahih Muslim, hadis nr.121)

Mało tego, że grzechy zostaną zmażane, to jeszcze z łaski Allaha (ﷻ) zmieniają się w dobre zasługi.

﴿Z wyjątkiem tych, którzy się nawrócili, którzy uwierzyli i uczynili dobre dzieło; tym Bóg zamieni ich złe czyny na dobre. Bóg jest Przebaczający, Litościwy!﴾ (Kur'an 25:70)

Ponadto, Ludzie Księgi (żydzy i chrześcijanie) będą wynagrodzeni podwójnie, bo uwierzyli w proroctwa swojej księgi i proroctwo Muhammada (ﷺ).

﴿Ci, którym daliśmy Księgę przed tą oto - w nią wierzą. A kiedy jest im recytowana, „My w nią wierzymy. To jest prawda od naszego Pana! My jeszcze przed nią byliśmy całkowicie poddani.” Tacy otrzymają nagrodę dwukrotnie, ponieważ byli cierpliwi. Oni odpowiadają dobrem za zło i rozdają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy.﴾ (Kur'an 28:52-54)

Prorok (ﷺ) powiedział:

„Jeśli ktoś z Ludu Księgi przyjmie islam, ma dwie nagrody i te same obowiązki i prawa, co muzułmanie. Jeśli bałwochwalca przyjmie islam, ma jedną nagrodę i te same obowiązki i prawa, co muzułmanie.” (Ahmad, hadis nr.22288)

W islamie nowy muzułmanin i muzułmanka mają czyste konto uczynków, dlatego winni dbać, aby karta ich dzieł była czysta.

-poznanie prawdy jest wstępem. Dlatego należy znaleźć dość czasu, aby studiować religię. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Dla kogo Bóg chce dobra, obdarza go wiedzą o religii.” (Ahmed, hadis nr.7193)

Najważniejszym zadaniem jest zapamiętywanie Kur’anu. Wiedzę o religii pobiera się z autentycznych źródeł: Kur’anu i Sunny. Oprócz tych źródeł sięga się do biografii Proroka (ﷺ) i pierwszych czterech kalifów. Wysłannik (ﷺ) rzekł:

„Polecam wam, abyście byli bogobojni i posłuszni, nawet dla czarnego niewolnika z pomarszczoną twarzą. Ten, kto mnie przeżyje, zobaczy poróżnienia. Trzymajcie się mojej Sunny i sunny kalifów prowadzonych, tak mocno jak zaciśnięcie zębów. Uważajcie na rzeczy wymyślone. Każda rzecz wymyślona, jest nowinką, a każda nowinka w religii jest zbłądzeniem.” (Ibn Hibban, hadis nr.5)

Dzięki źródłowej wiedzy można weryfikować autentyczność informacji o islamie. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Żydzi podzielili się na 71 sekt, jedna w raju reszta w piekle. Chrześcijanie podzielili się na 72 sekty, jedna w raju, reszta w piekle. Na tego, w czyich rękach jest dusza Muhammada, moja społeczność podzieli się na 73 sekty, jedna w raju a reszta w piekle. Spytano: Posłańcu Allaha, kim oni są? Odparł: To ci, którzy naśladują mnie i moich towarzyszy.” (Ibn Madża, hadis nr.3992)

-bliskość i oddalenie. Jest to formuła znacząca, że dla muzułmanina najbliżsi są jego współwyznawcy, a innowiercy są mu dalsi. Oddalenie od innowierców nie oznacza, że należy być wobec nich niesprawiedliwym, wrogim i naruszać ich prawa. Nie oznacza też, że nie toleruje się ich jako istoty ludzkie, lecz ich fałszywe wierzenia. Taka postawa motywuje muzułmanina do działania na rzecz wybawienia innych od piekła. Dlatego nie ma tutaj różnicy między ludźmi, działa się dla zbawienia wszystkich.

«A wierzący mężczyźni i wierzące kobiety są dla siebie nawzajem przyjaciółmi.» (Kur'an 9:71)

-historia ludzkości potwierdza, że nowi muzułmanie i muzułmanki doświadczali krzywdy w związku ze zmianą wyznania, nawet od najbliższych im osób. Jest to próba, która podnosi zasługi. Allah (ﷻ) sprawdza oddanie i przywiązanie do religii.

«Alif. Lam. Mim. Czy ludzie sądzą, że pozwolimy im powiedzieć: „Uwierzyliśmy!” - i nie będą poddani próbie? Przecież doświadczylimy tych, którzy byli przed nimi. A Bóg na pewno zna tych, którzy mówią prawdę, i On zna kłamców!.» (Kur'an 29:1-3)

Prorok (ﷺ) rzekł:

„Najciężej doświadczani są prorocy, potem pobożni i do nich podobni. Na ile człowiek jest religijny, na tyle jest doświadczany. Im silniej trzyma się w religii, o tyle silniej jest doświadczany. A jeśli jego religijność jest słaba, o tyle słabiej jest doświadczany. Muzułmanin jest doświadczany dopóty, dopóki będzie chodził po ziemi czysty jak łąka.” (Ahmad, hadis nr.1481)

-nowi muzułmanie i muzułmanki muszą być gotowi na to, że staną przed zarzutami pod adresem swej religii, które mogą poważnie nadwyrężyć ich przekonanie. Dlatego należy weryfikować zasadność tych zarzutów u naukowców muzułmańskich.

-wzywanie do religii Allaha (ﷻ) i Sunny proroka Muhammada (ﷺ) należy poprzedzić gruntowną wiedzą, aby być przygotowanym na odpór zarzutów pod adresem islamu.

«Wzywaj ku drodze twego Pana z mądrością i pięknym napomnieniem! Rozmawiaj z nimi w najlepszy sposób!.» (Kur'an16:125)

Należy zadbać o zbawienie innych, bo wcześniej Bóg sprawił, że zmieniłeś/łaś wyznanie. Zaczniij od siebie najbliższych, mając ciągle przed oczami regułę proroczą:

„Bóg nie posłał mnie jako proroka utrudniającego, lecz jako proroka uczącego i czyniącego życie łatwiejszym.” (Sahih Muslim, hadis nr.1478)

Każdy człowiek poprowadzony do islamu, to dodatkowe zasługi dla prowadzącego. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Lepiej dla ciebie, aby za twoją sprawą jeden człowiek nawrócił się, niż żebyś miał stado rasowych wielbłądów.” (Sahih al-Buchari, hadis nr.2847)

Człowiek, który poprowadzi do islamu otrzyma od Allaha (ﷻ) tyle zasług, co przyjmujący islam ludzie nie zmniejszając z ich zasług. Wysłannik (ﷺ) powiedział:

„Kto wzywa do drogi prostej, ma tyle samo nagrody, co ci, których wezwał, a to nie ujmuje z ich nagrody. Kto wzywa na manowce, ten ma tyle grzechów, ile mają ci, którzy poszli za jego wezwaniem, a to nie

umniejsza w niczym ich grzechów.”

(Sahih Muslim, hadis nr.2674)

Głoszenie islamu jest jak zachowanie depozytu, opieka, nad którym spoczywa na każdym wyznawcy islamu. Wysłannik (ﷺ) powiedział:

„Przekażcie ode mnie choćby ajat z Kur’anu.”

(at-Tirmizi, hadis nr.2669)

Należy starać się wpajać miłość do religii islamu:

„Głoście dobrą nowinę i nie zniechęcajcie. Czyńcie życie łatwiejszym, a nie czyńcie je trudnym.”

(Sahih Muslim, hadis nr.1732)

Głosząc islam nie można myśleć wyłącznie o wynikach misji, gdyż wyniki zależą od Allaha (ﷻ). Zadaniem głosiciela islamu jest prezentacja islamu i wskazywanie prostej drogi.

﴿I ty, z pewnością, poprowadzisz ludzi ku drodze prostej - drodze Boga, do którego należy to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi. Czyż nie do Boga zmierzają wszystkie sprawy?﴾ (Kur’an 42:52-53)

Pozostanie człowieka na drodze islamu jest wyłącznie sprawą Allaha (ﷻ).

﴿Ty nie prowadzisz drogą prostą, kogo kochasz, lecz Bóg prowadzi drogą prostą, kogo chce. On zna najlepiej tych, którzy są na drodze prostej.﴾

(Kur’an 28:56)

-dbać o najbliższe otoczenie, aby składało się z ludzi dobrych, którzy podtrzymują w trwaniu przy dobru, a odciągają od zła. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Dobrego przyjaciela i złego przyjaciela można przyrównać do sprzedawcy perfum i do dmącego w piec kowalski. Ze sprzedawcy perfum masz kilka

korzyści: albo zostaniesz przez niego obdarowany, albo kupisz od niego perfumy, albo zadowolisz się samym pięknym zapachem. Przez dmącego w piec spalisz sobie ubranie, albo będziesz musiał znosić przykry zapach.” (Sahih al-Buchari, hadis nr.5214)

-wystrzegać się przesadnej religijności. W islamie nie ma monastycyzmu, ani rygoryzmu.

«Bóg chce dać wam ulgę, a nie chce dla was utrudnienia.» (Kur'an 2:185)

„Anas bnu Malik (رضي الله عنه) przekazał, że trzech mężczyzn przyszło do domów żon Proroka dowiedzieć się o pobożne praktyki Proroka(ﷺ). Gdy im opowiedziano, orzekli: jakże nam do niego daleko, przebaczone mu grzechy minione i przyszłe! Dlatego każdy z nich coś solennie przyrzekł zrobić. Pierwszy przyrzekł, że będzie modlił się każdą noc. Drugi przyrzekł, że będzie pościł przez całe życie i nie będzie przerywał postu. A trzeci przyrzekł, że nie zbliży się do kobiet, ani się nie ożeni. Gdy Prorok to usłyszał spytał ich: Czy to wy to przyrzekliście? Na Boga, ja jestem od was bogobojniejszy, a mimo tego poszczę i przerywam post, modlę się i śpię, żenię się z kobietami. Kto czuje niechęć do tego sposobu życia, nie jest podobny do mnie.”(Sahih al-Buchari, hadis nr.4776)

Należy pamiętać, że nie wolno przesadzać w drugą stronę i lekceważyć przepisów religii.

Prorok (ﷺ) powiedział:

„... nie wypytujcie mnie o nakazy, zanim sam wam ich nie przekażę. Przed wami ludzie, domagali się przepisów i poróżnili się ze swymi prorokami. Jeśli coś wam zakażę, to unikajcie, a jeśli wam coś

nakażę, to czyńcie w miarę możliwości.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.6858)

-widząc niedociągnięcia wielu muzułmanów w praktykowaniu islamu, pamiętać należy, że jest to efektem aktywności szatana, który gorliwie sprowadza ludzi z właściwej drogi.

«Przeto; na Twoją potęgę! ja z pewnością zwiode ich wszystkich, z wyjątkiem Twoich sług, szczerze oddanych!..»

(Kur'an 38:82-83)

«My stworzyliśmy was, potem was ukształtowaliśmy, potem powiedzieliśmy do aniołów: „Oddajcie pokłon Adamowi!” Oni oddali pokłon, z wyjątkiem Iblisa; on nie był wśród tych, którzy się pokłonili. Bóg powiedział: „Co tobie przeszkodziło, że się nie pokłoniłeś, skoro tobie nakazałem?” Powiedział: „Ja jestem lepszy od niego. Ty stworzyłeś mnie z ognia, a jego stworzyłeś z gliny.” Powiedział: „Uchodź stąd! Nie tobie należy być dumnym tutaj! Wychodź więc! Ty jesteś wśród upokorzonych.” Powiedział: „Daj mi zwłokę do Dnia, kiedy oni będą wskrzeszeni!” Powiedział: „Jesteś wśród tych, którym dano zwłokę.” Powiedział: „Za to, iż Ty mnie skazałeś na błędzenie, postanawiam czyhać na nich w zasadzce na Twojej drodze prostej. Następnie będę ich nachodził z przodu i z tyłu, z prawej i z lewej strony i Ty większości z nich nie znajdziesz wdzięcznymi.” Powiedział: „Uchodź stąd, wzgardzony, odrzucony! Tymi spośród nich, którzy pójdą za tobą, Ja z pewnością zapełnię Gehennę!..»

(Kur'an 7:11-18)

Taki stan rzeczy nie powinien wpływać na nasz stosunek do wezwania do islamu, które jest priorytetem i obowiązkiem.

-zachowanie w zgodzie z zasadami etyki muzułmańskiej, np. przez okazywanie pomocy i uśmiech przy spotkaniu ludzi. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Uśmiechnięcie się do muzułmanina jest jak datek dla ciebie. Nakazywanie dobra i zakazywanie zła jest jak datek. Zaprowadzenie człowieka do miejsca, gdzie jest jego zguba, jest jak datek. Poprowadzenie słabo widzącego, jest jak datek. Oczyszczanie dróg z przeszkód, jest jak datek. Przelanie z twego kubła wody do kubła twego brata jest jak datek.”

(Ibn Hibban, hadis nr.529)

Etyka islamu zaleca czystość, bo islam jest religią czystości.

﴿O synowie Adama! Biercie wasze ozdoby na każde miejsce modlitwy! Jedzcie i pijcie, ale nie trwóńcie! Zaprawdę, Bóg nie kocha rozrzutników!﴾ (Kur'an 7:31)

Trzymanie się zachowań etycznych jest w zasadzie pośrednią formą głoszenia islamu.

-bycie dobrym dla krewnych, utrzymywanie z nimi więzów, choćby wyznawali inną religię, być może właściwe zachowanie wobec nich zachęci do poznania islamu, bo zrozumieją, że zachowanie zmieniło się na lepsze za sprawą islamu. Przekazała Asma(رضي الله عنها):

„Przybyła do mnie moja matka, która była politeistką. Spytałam się Proroka o fatwę: moja matka przybyła do mnie, czy mam z nią utrzymać związki? Prorok odparł, że mam zachować związki z moją matką.” (Sahih al-Buchari, hadis nr.2477)

-prawdziwość lub fałszywość religii nie jest związana z tym, jaki jest stan faktyczny jej wyznawców. Jeśli muzułmanie są słabi, to być może za sprawą oddalenia się ich od religii. Umar (رضي الله عنه) powiedział:

„Zostaliśmy wzmocnieni przez islam. Jeśli będziemy szukać potęgi poza nim, Bóg nas poniży...”

-koniec świata zbliża się wraz z upływem lat naszego życia. Prorok (ﷺ) powiedział:

„Zostałem posłany w czasie, kiedy między mną a nadejściem Godziny zostało tylko tyle. I pokazał połączone palce wskazujący i środkowy.”

(Sahih al-Buchari, hadis nr.4995)

Liczebność wyznawców nie świadczy o tym, że są na właściwej ścieżce. Wysłannik (ﷺ) powiedział:

„Islam był obcy i będą takie czasy, kiedy także stanie się obcym, tak jak był u swoich początków.”

(Sahih Muslim, hadis nr.145)

„Kim są obcy? – Spytano proroka. – To jednostki pośród złych, większość nie jest im posłuszna.”

(Ahmad, hadis nr.7072)

Prorok (ﷺ) opisał także stan wiernych u końca świata, jak im będzie ciężko:

„Właśnie, że macie nakazywać sobie dobro i zakazywać sobie zła, nawet gdybyś widział ulegających skąpstwu, własnym pożądaniam, doczesności i tych, którzy tkwią w podziwie nad własnymi opiniami. Bądź wtedy wytrwały i nie zwracaj uwagi na sprawy ludzi. Czekają was dni, w których cierpliwość będzie jak trzymanie w dłoni żarzącego się węgielka. Ten, kto w tym czasie będzie

pobożny, otrzyma nagrodę jak 50 ludzi, którzy czyniliby to, co on czyni.” (Ibn Hibban, hadis nr.385)

Prorok Muhammada (ﷺ) poinformował nas, że pod koniec świata religia islam zniknie z Ziemi. Nie zostanie na całej kuli ziemskiej ani jeden muzułmanin, który powie: „O Allahu” a za to pozostaną na niej sami źli ludzie, którzy będą świadkami Godziny końca świata. Prorok (ﷺ) rzekł:

„... i oto Bóg pošle wiatr pachnący, który pochwyci ich pod pachy i zabierze ducha każdego wiernego i muzułmanina. Pozostaną najgorsi ludzie, którzy będą się zachowywać jak osły i to ich zastanie Dzień Zmartwychwstania.” (Sahih Muslim, hadis nr.2937)

-przynależność do islamu nie powinna przysłaniać tego, że należy pamiętać o ciągłych prośbach do Allaha (ﷻ) o wytrwaniu w wierze, aby czyny i słowa były szczere, a czas upływał na kulcie Boga. Należy dokonywać rozrachunku sumienia, aby wiedzieć, co czyni się źle, a co dobrze.

Zalecana lektura książek

- 1- Komentarz do Kur'anu, np. Ibn Kasira;
- 2- „Fath al-madżid fi szarh kitab at-taħhid”;
- 3- „Rahik al-machtum”;
- 4- „Bulugh al-maram”;
- 5- „Fikh as-sunna”;
- 6- „Szarh al-arbain an-nawawijja”

W centrach islamu i w meczetach naleŹy czytać:

- surę al-Fatiha;
- surę al-Ichlas;
- surę al-Falak;
- surę an-Nas;
- surę al-Kałthar;
- surę al-Asr;
- ajat al-Kursi

Wspominanie Allaha (ﷻ) po modlitwie

3 razy ‘astaghfirullah’;

‘Allahumma anta s-salam wa mink s-salam tabarakta ja zal dżalal wa l-ikram’

‘La ilaha illa allah łahdahu la szarika lah lahu l-mulk wa lahu l-hamd ła huwa ala kull szajin kadir la hałła wa la kułła illa bi-llah la ilaha illa allah ła la nabudu illa ijja lahu n-niama ła lahu l-fazl ła lahu s-sana l-hasan la ilaha illa allah muchlisin lahu d-din ła lał kariha l-kafirun. Allahumma la mani lam atajt ła la muti lima manat ła la janfau za l-dżiddi minka l-dżid. Allahumma ainni ala zikrika ła szukrika ła husni ibadatik’.

Później wypowiada się po trzydzieści trzy razy: subhana Allah; al-hamdu lillah i Allahu akbar. Po tym mówi się: ‘la ilaha illa Allah łahdahu la szarika lah lahu l-mulk ła lahu l-hamd ła hułła ala kulli szaj-in kadir’. Czyta się werset al-

Kursi(Tron) [2, 255], surę „Szczerość wiary” i dwie ostatnie sury z Kur’anu.

- Obrazy przedstawiające sposób dokonania łudu
- Obrazy przedstawiające sposób wykonania modlitwy

Abdurrahman Abdulkarim Alsheha

Skrzynka pocztowa /59565

Rijad- 11535

Arabia Saudyjska

Email- alsheha2@gmail.com

„Pokój i błogosławieństwo Allaha (ﷻ) niechaj będą z wysłanym jako miłosierdzie dla światów - naszym Wysłannikiem Muhammadem (ﷺ), z jego rodziną, towarzyszami oraz wszystkimi, którzy szli jego śladami, aż do Dnia Sądu Ostatecznego.”

Prosimy Allaha, aby przyjął od nas wysiłki włożone w tę pracę
Jeśli osiągnęliśmy sukces to zapewne od Allaha
a jeśli popełniliśmy błędy to
od nas i od szatana.

Drogi czytelniku! Religia islamu jest religią objawioną i całościową. Jest konstytucją szczęśliwego życia doczesnego i wiecznego.

Jeśli zauważysz u niektórych muzułmanów złe zachowanie i niemoralne postępowanie to wiedz, że islam nie ma z tym nic wspólnego, a powodem naganego zachowania niektórych muzułmanów jest brak wiedzy religijnej lub słaba wiara. Nie można osądzać islamu na podstawie nieprawidłowego postępowania niektórych jego wyznawców.

Ta podstawowa informacja stanie się kluczem do szukania prawdy, której powinny towarzyszyć następujące sprawy:

-pozostawienie osobistych kaprysów i fanatyzmu religijnego
-szczerą chęć do poznania prawdy a nie wyszukiwanie i wytykanie błędów

- niezależność w myśleniu, aby Twój osąd nie był przywłaszczeniem cudzych poglądów

- Jeśli chcą Państwo otrzymać dodatkowe informacje o islamie prosimy napisać na następujący adres:

Centrum Islamskie
Ul. Hetmańska 63
15-727 Białystok - Polska

lub prosimy pisać na adres:

E-mail : wahab114@hotmail.com